

O zatwierdzeniu wymogów weterynaryjnych dotyczących importu na Ukrainę obiektów podlegających państwowej kontroli i obserwacji weterynaryjno-sanitarnej

**Dekret Państwowego Departamentu Weterynarii
Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy
z dnia 14 czerwca 2004 roku, numer 71**

**Zarejestrowano w Ministerstwie Sądownictwa Ukrainy
23 czerwca 2004 roku, pod numerem 768/9367**

Zawiera zmiany i uzupełnienia, wniesione przez
dekret Państwowego Departamentu Weterynarii
Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy
z dnia 25 kwietnia 2004 roku, numer 36

Zgodnie z artykułami 3, 7 i 17 ustawy „O weterynarii”, ustaleniami dotyczącymi regionalnych służb Państwowego Departamentu Weterynarii, utworzonego decyzją Gabinetu Ministrów Ukrainy z 2 marca 1998 roku, nr 264, zajmującego się państwową kontrolą weterynaryjno-sanitarną, obserwacją na granicy państwowej i transportem, oraz w celu zwiększenia kontroli nad ochroną terytorium Ukrainy przed wniesieniem z terytoriów innych państw albo ze strefy kwarantanny drobnoustrojów chorób ludzi i zwierząt, wymagających kwarantanny, a także w związku z dostosowaniem ustawodawstwa Ukrainy, w myśl artykułu 51 Umowy o partnerstwie i współpracy między Ukrainą a Strukturami Europejskimi i ich państwami-członkami, **NAKAZUJE SIĘ**:

1. Zatwierdzenie wymogów weterynaryjnych dotyczących importu na Ukrainę obiektów podlegających państwowej kontroli i obserwacji weterynaryjno-sanitarnej (dodano).
2. Urzędowi Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy (M. W. Paciuk):
 - 2.1. Przedstawienie tego dekretu w ciągu pięciu dni do rejestracji państwowej przez Ministerstwo Sądownictwa Ukrainy.
 - 2.2. Podanie treści dokumentu do wiadomości kierowników urzędów Państwowego Departamentu Weterynarii w Autonomicznej Republice Krymu, obwodach, miastach

Kijowie i Sewastopolu oraz do wiadomości regionalnych służb kontroli weterynaryjno-sanitarnej, obserwacji granicy państwowej i transportu Państwowego Departamentu Weterynarii.

3. Kierownikom urzędów weterynaryjnych w Autonomicznej Republice Krymu, obwodach, miastach Kijowie i Sewastopolu oraz regionalnym służbom kontroli weterynaryjno-sanitarnej, obserwacji granicy państwowej i transportu ściśle trzymanie się tych wymogów weterynaryjnych.
4. Uznanie za nieobowiązujący dekretu Głównego Inspektora Weterynarii z dnia 20.10.1999, numer 39 „O zatwierdzeniu wymogów weterynaryjnych dotyczących importu na Ukrainę obiektów podlegających państwowej kontroli i obserwacji weterynaryjno-sanitarnej”, zarejestrowanego w Ministerstwie Sądownictwa Ukrainy 11 listopada 1999 roku pod numerem 777/4070.
5. Kontrolą nad wykonaniem postanowień dekretu zajmuje się niżej podpisany.

Przewodniczący Państwowego Departamentu

Weterynarii – Główny Państwowy Inspektor

Weterynarii Ukrainy

P. I. Werbyc'kyj

ZATWIERDZONO

Dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii

Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy

z dnia 14 czerwca 2004 roku, numer 71

Zarejestrowano w Ministerstwie Sądownictwa Ukrainy

23 czerwca 2004 roku, pod numerem 768/9367

Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę obiektów podlegających państwowej kontroli i obserwacji weterynaryjno-sanitarnej

1. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę rasowego użytkowego bydła rogatego

- 1.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszczone jest zdrowe rasowe bydło rogate, które urodziło się i zostało wyhodowane w kraju eksportującym, ciężarne nie dłużej niż 5 miesięcy,

nie szczepione przeciwko brucelozie, pryszczycy, leptospirozie, pomorowi bydła rogatego, pochodzące z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych w tym:

gąbczastej encefalopatii bydła rogatego – odpowiednio do wymogów Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego

pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy, określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

zakaźnej pleuropneumonii bydła, zakaźnego pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej – w ciągu 2 lat na terytorium kraju;

pomorowi bydła rogatego – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju, a wypadku opanowania epidemii - 6 miesięcy;

pomorowi małych przeżuwaczy – w ciągu 3 lat na terytorium kraju, a wypadku opanowania epidemii - 6 miesięcy;

guzowatej choroby skóry bydła rogatego – w ciągu 3 lat na terytorium kraju;

brucelozy, gruźlicy, białaczki – w ciągu 3 ostatnich lat na terenie gospodarstwa;

(akapit ósmy punktu 1.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnego zapalenia nosa, biegunki wirusowej, wścieklizny – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit dziewiąty punktu 1.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

paratuberkulozy – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(punkt 1.1 uzupełniono akapitem dziesiątym, zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 1.2. Przygotowane do wywozu na Ukrainę zwierzęta nie mogą być genetycznie związane z bydłem, które pochodzi z terenów zagrożonych gąbczastą encefalopatią bydła rogatego. Zwierzęta nie mogą otrzymywać karmy pochodzenia zwierzęcego, otrzymywanej z narządów wewnętrznych i tkanek ssaków.
- 1.3. Przygotowanie do wywozu na Ukrainę zwierząt powinno odbywać się w obecności przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej Ukrainy.
- 1.4. Przeznaczone do wwozu na Ukrainę zwierzęta przez nie mniej niż 30 dni muszą być trzymane w specjalnych bazach na kwarantannie w kraju eksportującym. W czasie kwarantanny prowadzi się pełną obserwację kliniczną, włącznie z codziennym pomiarem temperatury, diagnostycznymi badaniami w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod, obowiązujących w kraju eksportującym, na obecność:
 - leptospirozy – z rezultatem negatywnym z wyjątkiem zwierząt, które poddano dwukrotnie odrobaczaniu według metod przyjętymi w kraju eksportującym;
 - białaczki, paratuberkulozy – z negatywnymi rezultatami;
 - brucelozы bydła rogatego w reakcji aglutynacji i reakcji łączenia komplementu – z rezultatami negatywnymi;
 - zakaźnego zapalenia nosa – dwukrotnie na próbach krwi z przerwą 21-ego dnia, otrzymując przy tym rezultat negatywny;
 - zarazy rzęsistkowej – w wypadku pokrytych samic wyniki bezpośredniego mikroskopowego i bakteriologicznego badania śluzu pochwy, w wypadku rasowych byków – badania wypluczyn z napletka – rezultaty negatywne.Zwierzęta należy poddać badaniom diagnostycznym na obecność prątków gruźlicy próbą tuberkulinową, z wynikiem negatywnym..
- 1.5. Najpóźniej 20 dni przed wysłaniem zwierząt, powinny być one zaszczepione przeciw wąglikowi (jeżeli nie były szczepione 6 miesięcy przed eksportem), należy też przeprowadzić profilaktyczne odrobaczenie i zabiegi przeciw ektopasożytom.
- 1.6. Jeżeli w okresie kwarantanny wyniki badań diagnostycznych (serologicznych, alergicznych i innych) okażą się u niektórych zwierząt pozytywne, przedstawiciel kupującego ma prawo odmówić kupna wszystkich lub wybranych zwierząt nie ponosząc odpowiedzialności finansowej. W takim wypadku powinien być niezwłocznie zawiadomiony Państwowy Departament Weterynarii.
- 1.7. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

- 1.8. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień profilaktycznych.
- 1.9. Wwiezienie zwierząt na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.
- 1.10. Po przyjeździe na terytorium Ukrainy i przejściu kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta poddawane są 30 dniowej kwarantannie w specjalnie do tego przygotowanych pomieszczeniach. W tym czasie prowadzone są badania diagnostyczne według metod przewidzianych kodeksem sanitarnym na brucelozę, gruźlicę, paratuberkulozę, białaczkę, zarazę rzęsistkową, kampylobakteriozę, leptospirozę, zakaźne zapalenie nosa w państwowym laboratorium weterynaryjnym.

(punkt 1.10 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

2. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę spermy byków rozplodowych

- 2.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszczona jest sperma byków rozplodowych, otrzymana w przedsiębiorstwach sztucznego zapłodnienia, które znajdują się pod stałą kontrolą państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera.
- 2.2. Sperma musi pochodzić z przedsiębiorstw (stacji, centrów i in.) lub terytorium administracyjnego, oficjalnie wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:
 - pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;
 - pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, pomoru bydła rogatego, zakaźnej pleuropneumonii bydła, pomoru małych przeżuwaczy, guzowatej choroby skóry bydła rogatego – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;
 - brucelozy, białaczki, gruźlicy, paratuberkulozy - w ciągu 3 ostatnich lat na terenie gospodarstwa;

(akapit czwarty punktu 2.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnego zapalenia nosa, wirusowej biegunki, zarazy rzęsistkowej, kamylobakteriozy, leptospirozy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

paratuberkulozy – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(punkt 2.2 uzupełniono akapitem szóstym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 2.3. Byki rozplodowe, których sperma jest przeznaczona na eksport nie powinny być szczepione przeciwko brucelozie.
- 2.4. Zwierzęta nie mogą otrzymywać karmy pochodzenia zwierzęcego, otrzymywanej z narządów wewnętrznych i tkanek ssaków.
- 2.5. Byki-dawcy powinny znajdować się w centrum sztucznego zapłodnienia przez 6 miesięcy do czasu pobrania spermy i nie mogą być wykorzystywane do zapłodnień naturalnych.
- 2.6. W ciągu 30 dni przed pobraniem spermy byki powinny być badane w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod przyjętych w kraju eksportującym, na gruźlicę – dwukrotnie z przerwą nie krótszą niż 60 dni, brucelozę, leptospirozę, białaczkę, chorobę niebieskiego języka, zakaźne zapalenie nosa, biegunkę wirusową, zarazę rzęsistkową, kamylobakteriozę.

(akapit pierwszy punktu 2.6 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

Sperma nie może zawierać mikroorganizmów patogennych i toksykogennych oraz komórek krwi.

- 2.7. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą

zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych oraz ich wyników.

2.8. Do certyfikatu weterynaryjnego dołącza się specyfikację, w której zawarte są następujące dane:

rasa, imię i numer byka;

dzień, miesiąc i rok pobrania spermy;

liczba kanistrów w naczyniu Dewara;

liczba serii i doz w jednym kanistrze.

Dostarczoną spermę pakuje się i transportuje w specjalnych kontenerach (naczyniach) z ciekłym azotem.

2.9. Wwiezienie spermy na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

2.10. Przed zastosowaniem spermy na terytorium Ukrainy powinna być ona przebadana na leptospirozę i zakaźne zapalenie nosa.

(punkt 2.10 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

3. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę embrionów bydła rogatego

3.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się embriony otrzymanych od zdrowych rasowych zwierząt, nie szczepionych przeciwko brucelozie, leptospirozie, pryszczycy. Byki powinny pochodzić z przedsiębiorstw sztucznego zapłodnienia, a krowy-dawcy embrionów – w centrach, punktach, fermach dostawcy, oficjalnie wolnych od zakaźnych chorób zwierząt; zwierzęta powinny przebywać pod stałą kontrolą państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego od momentu narodzin.

3.2. Spermę, którą wykorzystuje do zapłodnienia krowy-dawcy, powinna odpowiadać wymogom weterynaryjnym Ukrainy. Należy dołączyć kopię weterynaryjnego certyfikatu spermy.

Krowy-dawcy powinny przebywać na terenie gospodarstwa przez ostatnie 60 dni i nie mieć kontaktu ze zwierzętami przywiezionymi do kraju w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

3.3. Teren administracyjny kraju eksportującego powinien być wolny od chorób zakaźnych, w tym:

pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, zakaźnej pleuropneumonii bydła, pomoru bydła rogatego, pomoru małych przeżuwaczy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju.

3.4. Centra, z których pochodzą embriony bydła rogatego powinny być wolne od chorób zakaźnych, w tym:

brucelozy, białaczki, gruźlicy - w ciągu 3 ostatnich lat;

(akapit drugi punktu 3.4 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnego zapalenia nosa, wirusowej biegunki, zarazy rzęsistkowej, kamylobakteriozy, leptospirozy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy;

(akapit trzeci punktu 3.4 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

paratuberkulozy – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(punkt 3.4 uzupełniono akapitem czwartym, zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

3.5. Zwierzęta nie mogą otrzymywać karmy pochodzenia zwierzęcego, otrzymywanej z narządów wewnętrznych i tkanek ssaków.

3.6. Krowy-dawcy, które wykorzystywano dla uzyskania embrionów oraz byki, od których uzyskano spermę potrzebną do zapłodnienia powinny być poddawane regularnym badaniom klinicznym i diagnostycznym w państwowym laboratorium

weterynarii, według metod przyjętych w kraju eksportującym, na gruźlicę, brucelozę, leptospirozę, białaczkę, biegunkę wirusową, zakaźne zapalenie nosa.

(punkt 3.6 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 3.7. Po uzyskaniu embrionów krowy-dawcy oraz byki rozplodowe powinny pozostawać pod obserwacją państwowych lekarzy weterynarii nie krócej niż 30 dni. W wypadku wystąpienia w tym czasie u zwierząt infekcji, wymienionych w tych wymogach, eksport embrionów do Ukrainy zostaje wstrzymany.
- 3.8. Zamrożony i rozmrożony materiał (embriony i środowisko w jakim przebywają) powinien być wolny od patogennych i toksykogennych mikroorganizmów.
- 3.9. Dostarczoną spermę pakuje się i transportuje w specjalnych kontenerach (naczyniach) z ciekłym azotem.
- 3.10. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod, dat i wyników badań diagnostycznych par rodzicielskich.
- 3.11. Wwiezienie embrionów na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

4. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę bydła rogatego, owiec i kóz przeznaczonych do uboju

- 4.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się zdrowe bydło rogate, owce i kozy, przeznaczone do uboju, urodzone i wyhodowane w kraju eksportującym, nie szczepione przeciwko brucelozie, leptospirozie, pryszczycy, pochodzące z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych w tym: gąbczastej encefalopatii bydła rogatego i trzęsawki owiec – odpowiednio do wymogów Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

pomoru, zakaźnej pleuropneumonii bydła, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, choroby niebieskiego języka – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;

(akapit czwarty punktu 4.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

brucelozy bydła rogatego, białaczki, gruźlicy, paratuberkulozy, brucelozy owiec i kóz, wścieklizny – w ciągu 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit piąty punktu 4.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

choroby Maedi-Visna, wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz - w ciągu 3 ostatnich lat na terenie gospodarstwa;

(akapit szósty punktu 4.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

kataralnej gorączki owiec – w ciągu ostatnich 2 lat na administrowanym terytorium;
ospy owiec i kóz – w ciągu ostatnich 3 lat w kraju, w wypadku opanowania epidemii – 6 miesięcy po ubiciu ostatniego zarażonego zwierzęcia;

(akapit ósmy punktu 4.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnej pleuropneumonii bydła - w ciągu 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;
paratuberkulozy – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(punkt 4.1 uzupełniono akapitem dziesiątym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

4.2. Zwierzęta nie mogą otrzymywać karmy pochodzenia zwierzęcego, otrzymywanej z narządów wewnętrznych i tkanek ssaków.

4.3. Wybrane zwierzęta nie krócej niż w ciągu 30 dni przed wyjazdem powinny przebywać w specjalnych ośrodkach na kwarantannie pod obserwacją państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera.

4.4. Podczas kwarantanny prowadzi się kliniczną obserwację pogłowia, badania diagnostyczne w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod przyjętych w kraju eksportującym. Zwierzęta poddaje się następującym zabiegom i badaniom:

wszystkie gatunki bydła rzeźnego – szczepieniu przeciwko wąglikowi nie później niż 42 dni przed ubojem, jeżeli nie były szczepione w ciągu ostatnich 6 miesięcy przed wywozem;

(akapit drugi punktu 4.4 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

owce i kozy, pochodzące z kraju, zagrożonych występowaniem ospy owiec – szczepieniu przeciwko ospie nie później niż 14 dni przed transportem, jeżeli nie były szczepione w ciągu ostatnich 6 miesięcy przed wywozem;

wszystkim gatunkom bydła rzeźnego codziennie mierzy się temperaturę i bada się je na brucelozę i białaczkę w państwowym laboratorium weterynaryjnym, według metod przyjętych w kraju eksportującym;

(akapit czwarty punktu 4.4 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

wszystkie gatunki bydła rzeźnego poddaje się badaniom na leptospirozę z negatywnym wynikiem albo dwukrotnie działaniu dehydrostreptomycyny, według metod przyjętych w kraju eksportującym.

- 4.5. Bydło wybrane na eksport profilaktycznie się odrobacza przed wyjazdem, a także stosuje się zabiegi przeciwko ektopasożytom w terminie, umożliwiającym pozbycie się resztek zastosowanych preparatów z organizmu.
- 4.6. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się tylko klinicznie zdrowe zwierzęta, które uzyskały negatywne rezultaty podczas badań diagnostycznych.
- 4.7. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 4.8. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.
- 4.9. Wwóz na terytorium Ukrainy jest możliwy po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.
- 4.10. Zwierzęta powinny być ubite nie później niż w ciągu 2-3 dni od przywiezienia na teren ubojni (zakładzie mięsnym, rzeźni).

5. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę rasowych użytkowych owiec i kóz

- 5.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się zdrowe rasowe owce i kozy, które urodziły się i zostały wyhodowane w kraju eksportującym, nie są ciężarne, nie były szczepione przeciwko brucelozie, chorobie niebieskiego języka, pryszczycy, leptospirozie, i które pochodzą z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych w tym:
trzęsawki owiec – zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;
ospy owiec i kóz, pomoru drobnych przeżuwaczy – w ciągu 3 ostatnich lat na terytorium kraju;

(akapit trzeci punktu 5.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

pryszczycy – w ciągu 12 ostatnich miesięcy na terytorium kraju albo strefy, określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

gorączki Q, choroby niebieskiego języka, zakaźnej pleuropneumonii – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;

(akapit piąty punktu 5.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

akapit szósty punktu 5.1 wycofano

(zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

choroby Maedi-Visna, wirusowego zapalenia stawów i mózgu, gruźlicy – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa;

(akapit siódmy punktu 5.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

infekcyjnego zapalenia węzłów chłonnych, brucelozy, wścieklizy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit ósmy punktu 5.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

paratuberkulozy – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(punkt 5.1 uzupełniono akapitem dziewiątym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 5.2. Zwierzęta nie mogą otrzymywać karmy pochodzenia zwierzęcego, otrzymywanej z narządów wewnętrznych i tkanek ssaków.
- 5.3. Wybór zwierząt, które zostaną wysłane na Ukrainę, powinien odbywać się w obecności przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej Ukrainy.
- 5.4. Przeznaczone do wwozu na Ukrainę zwierzęta przez nie mniej niż 30 dni muszą być trzymane w specjalnych bazach na kwarantannie w kraju eksportującym pod obserwacją przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej Ukrainy.

W czasie kwarantanny prowadzi się pełną obserwację kliniczną, włącznie z codziennym pomiarem temperatury, diagnostycznymi badaniami w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod, obowiązujących w kraju eksportującym, na: brucelozę, zapalenia węzłów chłonnych, chorobę niebieskiego języka, chorobę Maedi-Visna, wirusowe zapalenie stawów i mózgu, listeriozę, leptospirozę – z negatywnymi rezultatami lub zwierzęta poddaje się dwukrotnie działaniu dehydrostreptomycyny, według metod przyjętych w kraju eksportującym.

(akapit drugi punktu 5.4 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 5.5. Najpóźniej 20 dni przed wysłaniem zwierząt zaszczepić je przeciw węglikowi w wypadku, kiedy nie były szczepione 6 miesięcy przed eksportem.
- 5.6. Przed wyjazdem profilaktycznie się odrobacza zwierzęta, a także stosuje się zabiegi przeciwko ektopasożytom.
- 5.7. Jeżeli w okresie kwarantanny wyniki badań diagnostycznych (serologicznych, alergicznych i innych) okażą się u niektórych zwierząt pozytywne, przedstawiciel kupującego ma prawo odmówić kupna wszystkich lub wybranych zwierząt nie ponosząc odpowiedzialności finansowej. W takim wypadku powinien być niezwłocznie zawiadomiony Państwowy Departament Weterynarii.
- 5.8. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 5.9. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku

kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.

5.10. Wwiezienie zwierząt na terytorium Ukrainy jest możliwe po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

5.11. Po przyjeździe na terytorium Ukrainy i przejściu kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta umieszcza się na 30 dni w pomieszczeniach przygotowanych do kwarantanny. W tym czasie są prowadzone diagnostyczne badania pod kontrolą państwowej służby medycyny weterynaryjnej na brucelozę i zakaźne zapalenie węzłów chłonnych.

(punkt 5.11 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

6. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę spermy drobnych ssaków rozplodowych

(nazwa rozdziału 6 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25 kwietnia 2004 roku, numer 36)

6.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się spermę drobnych ssaków rozplodowych, otrzymaną w przedsiębiorstwach sztucznego zapłodnienia, które przebywają pod kontrolą Państwowej Służby Weterynaryjnej kraju eksportującym.

(punkt 6.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

6.2. Spermę pochodzi z przedsiębiorstw (stacji, centrów i in.) lub terytorium administracyjnego, oficjalnie wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym: pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne; gorączki Q, choroby niebieskiego języka – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit trzeci punktu 6.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnej pleuropneumonii – w ciągu 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit czwarty punktu 6.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

kampylobakteriozy, listeriozy, zakaźnej bezmleczności owiec – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit piąty punktu 6.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

ospy owiec i kóz, pomoru drobnych przeżuwaczy – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;

(punkt 6.2 uzupełniono akapitem szóstym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

paratuberkulozy – w ciągu ostatnich 2 lat na terenie gospodarstwa.

(punkt 6.2 uzupełniono akapitem siódmym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

6.3 Hodowla zwierząt i otrzymanie spermy od drobnych ssaków rozplodowych odbywa się zgodnie z ustanowionymi wymogami weterynaryjno-sanitarnymi.

(punkt 6.3 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

6.4 Drobne ssaki rozplodowe, których sperma jest przeznaczona na eksport nie powinny być szczepione przeciwko brucelozie i zapaleniu węzłów chłonnych, powinny przebywać w centrum sztucznego zapłodnienia przez 6 miesięcy do czasu pobrania spermy i nie być wykorzystywane do naturalnych zapłodnień.

(punkt 6.4 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

6.5 30 dni przed pobraniem spermy drobne ssaki rozplodowe są badane w państwowym laboratorium weterynaryjnym, według metod przyjętych w kraju eksportującym, na gruźlicę kóz, brucelozę, zapalenie węzłów chłonnych owiec, listeriozę, chorobę Maedi-Visna, wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz.

(punkt 6.5 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

6.6 Drobne ssaki rozplodowe nie mogą otrzymywać karmy pochodzenia zwierzęcego, otrzymywanej z narządów wewnętrznych i tkanek ssaków.

(punkt 6.6 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

6.7 Sperma nie może zawierać patogennych i toksykogennych mikroorganizmów oraz komórek krwi.

6.8 Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.

6.9 Do certyfikatu weterynaryjnego dołącza się specyfikację, w której zawarte są następujące dane:

rasa, imię i numer;

(akapit drugi punktu 6.9 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

dzień, miesiąc i rok pobrania spermy;

liczba kanistrów w naczyniu Dewara;

liczba serii i doz w jednym kanistrze.

6.10 Dostarczoną spermę pakuje się i transportuje w specjalnych kontenerach (naczyniach) z ciekłym azotem..

6.11 Wwiezienie zwierząt na terytorium Ukrainy jest możliwe po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

7. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę rasowych świń użytkowych

7.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się zdrowe rasowe świnię, które urodziły się i został wyhodowane w kraju eksportującym, nie szczepione przeciwko klasycznemu pomorowi świń, leptospirozie, chorobie Aujeszky'ego, enterowirusowemu zapaleniu mózgu świń, i które pochodzą z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych w tym:

afrykańskiego pomoru świń – w ciągu 3 ostatnich lat na terytorium kraju, a w wypadku opanowania epidemii - 12 miesięcy;

pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

choroby pęcherzykowej świń – w ciągu ostatnich 2 lat na terytorium kraju, a w wypadku opanowania epidemii - 9 miesięcy;

(akapit czwarty punktu 7.1 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

klasycznego pomoru świń, atroficznego nieżytu nosa, choroby Aujeszky'ego, enterowirusowego zapalenia mózgu świń – w ciągu 12 ostatnich miesięcy na terytorium administracyjnym (stanu, prowincji, województwa, okręgu i in.), w wypadku opanowania epidemii – 6 miesięcy, gruźlicy, brucellozy, syndromu oddechowo-rozrodczego świń, wścieklizny – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit piąty punktu 7.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

włośnicy – w ciągu ostatnich 5 lat na terytorium kraju lub strefy.

(punkt 7.1 uzupełniono akapitem szóstym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

7.2. Wybór zwierząt, które zostaną wysłane na Ukrainę powinien odbyć się w obecności przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej Ukrainy. Wybrane zwierzęta powinny przebywać w specjalnych ośrodkach w kraju eksportującym na kwarantannie nie krócej niż 30 dni przed wyjazdem, pod nadzorem przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego.

7.3. Podczas kwarantanny przeprowadza się:

obserwację kliniczną pogłowa wraz z codziennym mierzaniem temperatury;
badania diagnostyczne w państwowym laboratorium weterynarii, według metod przyjętych w kraju eksportującym na klasyczny pomór świń, brucellozę, gruźlicę, wirusowe zapalenie żołądka – z negatywnymi rezultatami;

(akapit trzeci punktu 7.3 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

badania diagnostyczne na leptospirozę z negatywnym rezultatem albo zwierzęta poddaje się dwukrotnie działaniu dehydrostreptomycyny, według metod przyjętych w kraju eksportującym.

- 7.4. Najpóźniej 20 dni przed wysłaniem zwierząt zaszczepić je przeciw węglikowi (jeśli nie były szczepione 6 miesięcy przed eksportem).
- 7.5. Najpóźniej 14 dni przed wyjazdem należy zaszczepić świnie przeciwko różycy nieaktywną szczepionką. Przeprowadza się profilaktycznie odrobaczanie i zabiegi przeciwko ektopasożytom.
- 7.6. Jeżeli w okresie kwarantanny wyniki badań diagnostycznych (serologicznych, alergicznych i innych) okażą się u niektórych zwierząt pozytywne, przedstawiciel kupującego ma prawo odmówić kupna wszystkich lub wybranych zwierząt nie ponosząc odpowiedzialności finansowej. W takim wypadku powinien być niezwłocznie zawiadomiony Państwowy Departament Weterynarii.
- 7.7. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 7.8. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.
- 7.9. Wwiezienie zwierząt na terytorium Ukrainy jest możliwe po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.
- 7.10. Po przyjeździe na terytorium Ukrainy i przejściu kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta umieszcza się na 30 dni w pomieszczeniach przygotowanych do kwarantanny. W tym czasie są prowadzone diagnostyczne badania na: klasyczny pomór świń, brucelozę, leptospirozę, gruźlicę, wirusowe zapalenie żołądka w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod, przewidzianych w Międzynarodowym Kodeksie Sanitarnym.

(punkt 7.10 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

8. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę spermy knurów

- 8.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się spermę knurów, otrzymana w przedsiębiorstwach sztucznego zapłodnienia, które przebywają pod kontrolą Państwowej Służby Weterynaryjnej kraju eksportującego.
- 8.2. Spermę musi pochodzić z przedsiębiorstw (stacji, centrów i in.) i terytorium administracyjnego, oficjalnie wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:
afrykańskiego pomoru świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;
pęcherzykowej choroby świń – w ciągu ostatnich 2 lat na terytorium kraju, a w wypadku opanowania epidemii - 9 miesięcy;

(akapit czwarty punktu 8.2 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

klasycznego pomoru świń, choroby Aujeszky'ego, enterowirusowego zapalenia mózgu świń – w ciągu 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, województwo, okręg i in.);
gruźlicy, brucelozy, syndromu oddechowo-rozrodczego świń, leptospirozy – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa.

(akapit szósty punktu 8.2 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 8.3. Hodowla zwierząt i otrzymanie od nich spermy powinna odbywać się zgodnie z ustanowionymi wymogami weterynaryjno-sanitarnymi.
- 8.4. Knury rozplodowe, których spermę jest przeznaczona na eksport, nie powinny być szczepione przeciwko klasycznemu pomorowi świń; muszą znajdować się w centrum sztucznego zapłodnienia przez 6 miesięcy do czasu pobrania spermy i nie były wykorzystywane do naturalnych zapłodnień.
- 8.5. 30 dni przed pobraniem spermy knury są badane w Państwowym Laboratorium Weterynaryjnym, według metod przyjętych w kraju eksportującym, na klasyczny

pomór świń, gruźlicę, brucelozę, leptospirozę. Spermę nie może zawierać patogennych i toksykogennych mikroorganizmów oraz komórek krwi.

(punkt 8.5 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 8.6. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.
- 8.7. Do certyfikatu weterynaryjnego dołącza się specyfikację, w której zawarte są następujące dane:
 - rasa, imię i numer knura;
 - dzień, miesiąc i rok pobrania spermy;
 - liczba kanistrów w naczyniu Dewara;
 - liczba serii i doz w jednym kanistrze.
- 8.8. Dostarczoną spermę pakuje się i transportuje w specjalnych kontenerach (naczyniach) z ciekłym azotem.
- 8.9. Wwiezienie spermy na terytorium Ukrainy jest możliwe po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

9. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę świń przeznaczonych do uboju

- 9.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się zdrowe klinicznie świny do uboju, które urodziły się i zostały wyhodowane w kraju eksportującym, które pochodzą z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych w tym: afrykańskiego pomoru świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju, a w wypadku opanowania epidemii - 12 miesięcy; pryszczycy – w okresie ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy określonej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

pęcherzykowej choroby świń – w ciągu ostatnich 2 lat na terytorium kraju, a w wypadku opanowania epidemii – 9 miesięcy;

(akapit czwarty punktu 9.1 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

klasycznego pomoru świń, enterowirusowego zapalenia mózgu świń – w ciągu 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, województwo, okręg i in.), a w wypadku opanowania epidemii – 9 miesięcy;

choroby Aujeszky'ego – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na administrowanym terytorium (stan, prowincja, województwo, okręg i in.);

atroficznego nieżytu nosa, gruźlicy, brucelozy, wścieklizny – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit siódmy punktu 9.1 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

włośnicy - w ciągu ostatnich 5 lat na terytorium kraju lub strefy.

(punkt 9.1 uzupełniono akapitem ósmym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

9.2. Wybrane zwierzęta powinny być poddawane kwarantannie na terenie gospodarstwa dostawcy nie krócej niż 30 dni pod kontrolą państwowych lekarzy weterynarii i być poddawane codziennej obserwacji klinicznej.

9.3. Nie później niż 42 dni przed ubojem zwierząt należy zaszczepić je przeciw węglikowi (jeśli nie były szczepione 6 miesięcy przed eksportem).

(punkt 9.3 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 9.4. Dwie doby przed wysyłką świń poddaje się je biernemu uodpornieniu na różycę świń, jeżeli nie były szczepione w ciągu 4 ostatnich miesięcy przeciwko tej chorobie. Szczepienie przeciwko klasycznemu pomorowi świń przeprowadza się na prośbę kupującego nie krócej niż 21 dni przed wyjazdem.
- 9.5. Świnie wybrane na eksport poddaje się profilaktycznemu odrobaczaniu i zabiegom przeciwko ektopasożytom w terminie, umożliwiającym pozbycie się resztek zastosowanych preparatów z organizmu.
- 9.6. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 9.7. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.
- 9.8. Wwóz na terytorium Ukrainy jest możliwy po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.
- 9.9. Zwierzęta powinny być ubite nie później niż w ciągu 2-3 dni od przywiezienia na teren ubojni.

10. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę rasowych koni użytkowych i sportowych

- 10.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się tylko zdrowe rasowe konie i źrebięta, które urodziły się i zostały wyhodowane w kraju eksportującym, ciężarne nie dłużej niż 3 miesiące. Konie nie powinny być szczepione przeciwko wirusowym zapaleniom mózgu wszystkich typów, grypie, afrykańskiemu pomorowi koni, leptospirozie i pochodzić muszą z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych w tym:
zarazy stadniczej koni, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, afrykańskiego pomoru koni, nosacizny, wenezuelskiego zapalenia mózgu – w ciągu ostatnich 2 lat na terytorium kraju;

(akapit drugi punktu 10.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

grypy koni – w ciągu 12 ostatnich miesięcy na terytorium kraju;

(akapit trzeci punktu 10.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnego zapalenia macicy klaczy, piropłazmozy, babeszjozy equi, wścieklizny – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym;

(akapit czwarty punktu 10.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

wirusowego zapalenia mózgu koni zachodniego i wschodniego typu, zapalenia jamy nosowej i płuc koni oraz ronienia klaczy, anemii zakaźnej, świerzbu i ospy koni – w ciągu 3 miesięcy na terenie gospodarstwa;

wścieklizny – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(punkt 10.1 uzupełniono akapitem szóstym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

Wybrane na eksport konie nie mogą wykazywać klinicznych oznak wirusowego zapalenia tętnic koni w ciągu 28 dni przed wyjazdem, diagnostyczne badania prób krwi z 14-dniową przerwą powinny dać rezultat negatywny.

- 10.2. Przeznaczone do wwozu na Ukrainę konie przez nie mniej niż 30 dni muszą być trzymane w specjalnych bazach na kwarantannie, pod obserwacją państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera. W czasie kwarantanny prowadzi się pełną obserwację kliniczną, włącznie z codziennym pomiarem temperatury, diagnostycznymi badaniami w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod obowiązujących w kraju eksportującym, na nosaciznę, zarazę stadniczą,

piroplazmozę, babeszjozę equi, zapalenie jamy nosowej i płuc koni oraz ronienie klaczy, zakaźne zapalenie macicy klaczy, niedokrwistość zakaźną, wirusowe zapalenie tętnic, leptospirozę. Nie później niż po 20 dniach przed wwozem zwierząt na terytorium Ukrainy, powinny być one szczepione przeciw wąglikowi (o ile nie były szczepione w ciągu 6 miesięcy przed wywozem). Zwierzęta poddawane są też przeprowadzić profilaktycznemu odrobaczeniu i zabiegom przeciw ektopasożytom.

(punkt 10.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 10.3. Jeżeli w okresie kwarantanny wyniki badań diagnostycznych (serologicznych, alergicznych i innych) okażą się u niektórych zwierząt pozytywne, przedstawiciel kupującego ma prawo odmówić kupna wszystkich lub wybranych zwierząt nie ponosząc odpowiedzialności finansowej. W takim wypadku powinien być niezwłocznie zawiadomiony Państwowy Departament Weterynarii.
- 10.4. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 10.5. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.
- 10.6. Wwóz zwierząt na terytorium Ukrainy jest możliwy po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.
- 10.7. Po przywiezieniu na terytorium Ukrainy i przejściu kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta umieszcza się na 30 dni w pomieszczeniach przygotowanych do kwarantanny. W tym czasie są prowadzone diagnostyczne badania na nosaciznę, niedokrwistość zakaźną, zarazę stadniczą, zakaźne zapalenie macicy klaczy, wirusowe zapalenie tętnic, leptospirozę, zapalenie jamy nosowej i płuc koni oraz ronienie klaczy, babeszjozę equi, pod kontrolą państwowej służby weterynarii.

(punkt 10.7 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

11. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę koni przeznaczonych do udziału w zawodach międzynarodowych

11.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się zdrowe konie, które nie były szczepione przeciwko wirusowym zapaleniom mózgu wszystkich typów i afrykańskiemu pomorowi koni oraz konie pochodzące z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych w tym:

zarazy stadniczej koni, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, afrykańskiego pomoru koni, nosacizny, wenezuelskiego zapalenia mózgu – w ciągu 2 ostatnich lat na terytorium kraju;

(akapit drugi punktu 11.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

grypy koni – w ciągu 12 ostatnich miesięcy na terytorium kraju;

(akapit trzeci punktu 11.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnego zapalenia macicy klaczy, piropłazmozy, babeszjozy equi – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym;

(akapit czwarty punktu 11.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

wirusowego zapalenia mózgu koni zachodniego i wschodniego typu, zapalenia jamy nosowej i płuc koni oraz ronienia klaczy, anemii zakaźnej, świerzbu i ospy koni – w ciągu 3 miesięcy na obszarze gospodarstwa;
wścieklizny – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(punkt 11.1 uzupełniono akapitem szóstym zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

Wybrane na eksport konie nie mogą wykazywać klinicznych oznak wirusowego zapalenia tętnic koni w ciągu 28 dni przed wywozem, diagnostyczne badania prób krwi z 14-dniową przerwą powinny dać negatywny rezultat.

11.2. Przed wywozem konie powinny przebywać nie krócej niż 30 dni pod obserwacją państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego.

W tym czasie przeprowadza się badania diagnostyczne w państwowym laboratorium weterynarii, według metod przyjętych w kraju eksportującym na: nosaciznę, zarzę stadniczą i anemię zakaźną, o ile dane badania nie były wykonywane w ciągu ostatnich 90 dni przed wywozem.

(akapit drugi punktu 11.2 w redakcji dekretu Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

11.3. Konie wysyłane na zawody powinny być szczepione przeciwko grypie najpóźniej 30-45 dni przed wyjazdem.

11.4. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

11.5. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.

11.6. Wwiezienie na Ukrainę koni możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

11.7. Po przyjeździe na terytorium Ukrainy konie rozmieszcza i kontroluje państwowa służba weterynaryjna. Konie, pochodzące z różnych krajów, przebywają osobno przez cały pobyt, poza udziałem w zawodach sportowych. Po zakończeniu imprezy sportowej konie podlegają obowiązkowemu wywozowi z terytorium Ukrainy.

12. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę spermy ogierów rozplodowych

12.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się spermę ogierów, otrzymaną w przedsiębiorstwach sztucznego zapłodnienia, które znajdują się pod stałą kontrolą państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego.

12.2. Spermę musi pochodzić z przedsiębiorstw (stacji, centrów i in.) lub terytoriów administracyjnych, oficjalnie wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym: zarazy stadniczej koni, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, afrykańskiego pomoru koni, nosacizny, wenezuelskiego zapalenia mózgu – w ciągu 2 ostatnich lat na terytorium kraju;

(akapit drugi punktu 12.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

grypy koni – w ciągu 12 ostatnich miesięcy na terytorium kraju;

(akapit trzeci punktu 12.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnego zapalenia macicy klaczy, piropłazmozy, babeszjozy equi – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym;

(akapit czwarty punktu 12.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

wirusowego zapalenia mózgu koni zachodniego i wschodniego typu, zapalenia jamy nosowej i płuc koni oraz ronienia klaczy, anemii zakaźnej, świerzbu i ospy koni – w ciągu 3 miesięcy na terenie gospodarstwa.

Sperma, zebrana w ciągu roku, powinna być przebadana na obecność wirusa zapalenia tętnic koni, rezultat badania powinien być negatywny.

Ogierzy-dawcy najpóźniej 14 dni przed pobraniem spermy powinny być podane serologicznej diagnostyce na obecność wirusowego zapalenia tętnic koni – z rezultatem negatywnym, a w dniu pobrania spermy nie powinny mieć klinicznych oznak tego schorzenia.

12.3. Hodowla zwierząt i otrzymanie spermy od ogierów musi odbywać się zgodnie z ustanowionymi wymogami weterynaryjno-sanitarnymi.

12.4. Ogierzy rozplodowe, których sperma jest przeznaczona na eksport nie powinny być szczepione przeciwko zapaleniu jamy nosowej i płuc koni oraz ronieniu klaczy, powinny znajdować się w przedsiębiorstwach sztucznego zapłodnienia przez nie mniej niż 6 miesięcy do czasu pobrania spermy i nie mogą być wykorzystywane do naturalnych zapłodnień.

12.5. W ciągu 30 dni przed pobraniem spermy ogierzy powinny być badane w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod przyjętych w kraju eksportującym na nosaciznę, zarzę stadniczą koni, piroplazmozę, babeszjozę equi, anaplazmozę, zapalenie jamy nosowej i płuc koni oraz ronienie klaczy, zakaźne zapalenie macicy klaczy, anemię zakaźną, wirusowe zapalenie tętnic koni, leptospirozę.

(punkt 12.5 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

12.6. Sperma nie może zawierać patogennych i toksykogennych mikroorganizmów oraz komórek krwi.

12.7. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym

w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.

12.8. Do certyfikatu weterynaryjnego dołącza się specyfikację, w której zawarte są następujące dane:

rasa, imię i numer ogiera;

dzień, miesiąc i rok pobrania spermy;

liczba kanistrów w naczyniu Dewara;

liczba serii i doz w jednym kanistrze.

12.9. Dostarczoną spermę pakuje się i transportuje w specjalnych kontenerach (naczyniach) z ciekłym azotem.

12.10. Wwiezienie na Ukrainę koni możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

12.11. Przed zastosowaniem spermy na terytorium Ukrainy, powinna być ona przebadana na obecność wirusa zapalenia tętnic koni.

(rozdział 12 uzupełniono punktem 12.11 zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

13. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę koni przeznaczonych do uboju

13.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się zdrowe klinicznie konie do uboju, urodzone i wyhodowane w kraju eksportującym, pochodzące z gospodarstw i terenów administracyjnych wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:

zarazy stadniczej, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, afrykańskiego pomoru koni, nosacizny, wenezuelskiego zapalenia mózgu - w ciągu ostatnich 2 lat na terytorium kraju;

(akapit drugi punktu 13.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

grypy koni - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;

(akapit trzeci punktu 13.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zakaźnego zapalenia macicy klaczy, piroplazmozy, babeszjozy equi, wścieklizny - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie administracyjnym;

(akapit czwarty punktu 13.1 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

zachodniego i wschodniego zapalenia mózgu koni, zapalenia jamy nosowej i płuc koni oraz ronienia klaczy, niedokrwistości zakaźnej, świerzbu i ospy koni – w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa.

Przeznaczone do wwozu na Ukrainę konie nie mogą mieć klinicznych objawów wirusowego zapalenia tętnic w ciągu 28 dni do dnia wywozu, badania diagnostyczne próbek krwi przeprowadzone po 14-dniowej przerwie muszą dawać wynik negatywny.

- 13.2. Przeznaczone do wwozu na Ukrainę konie przez nie mniej niż 30 dni muszą być trzymane w specjalnych bazach na kwarantannie, pod obserwacją państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera. W czasie kwarantanny prowadzi się pełną obserwację kliniczną, włącznie z codziennym pomiarem temperatury, diagnostycznymi badaniami w państwowym laboratorium weterynaryjnym według metod, obowiązujących w kraju eksportującym, na nosaciznę, zarazę stadniczą, piroplazmozę, babeszjozę equi, zapalenie jamy nosowej i płuc koni oraz ronienie klaczy, zakaźne zapalenie macicy klaczy, niedokrwistość zakaźną, wirusowe zapalenie tętnic. Nie później niż 42 dni przed ubojem zwierząt, powinny być one szczepione przeciw wąglikowi (o ile nie były szczepione w ciągu 6 miesięcy przed wywozem).

(punkt 13.2 ze zmianami, wprowadzonymi zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

- 13.3. Do wywozu dopuszcza się jedynie zdrowe klinicznie konie, które miały negatywne wyniki badań diagnostycznych
- 13.4. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 13.5. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań diagnostycznych, ich wyników oraz szczepień ochronnych.
- 13.6. Wwiezienie na Ukrainę koni możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii
- 13.7. Zwierzęta na terenie Ukrainy powinny być poddane ubojowi nie później niż w ciągu 2-3 dni od momentu przybycia do przedsiębiorstw uboju. Przed ubojem konie powinny być zbadane na nosaciznę, na ubój kieruje się tylko zwierzęta, które reagują negatywnie.

14. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę różnych gatunków ptaków jednodobowych oraz jaj inkubacyjnych i towarowych

(nazwa rozdziału 14 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

14.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się klinicznie zdrowe pisklęta jednodobowe różnych gatunków ptaków i jaja inkubacyjne tychże gatunków pochodzące z gospodarstw (inkubatorów) uznanych za bezpieczne i odpowiadających wymogom Kodeksu Sanitarnego Zwierząt Lądowych (w sprawie środków higieny i bezpieczeństwa sanitarnego gospodarstw oraz inkubatorów) oraz znajdujące się poza strefą chorób zakaźnych ptactwa, w tym:

rzekomego pomoru drobiu, grypy (wysoce zjadliwej ptasiej grypy) - w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

(akapit drugi punktu 14.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

w przypadku ptactwa pochodzącego z gospodarstw, w których nie stwierdzono: ospy, choroby Gumboro, choroby Mareka, białaczki, gruźlicy ptaków, zakaźnej postaci zapalenia krtani i tchawicy, zakaźnego zapalenia mózgu, anemii zakaźnej, zakaźnego nieżytu oskrzeli (bronchitu), zakaźnego zapalenia kaletki maziowej, infekcji adenowirusowych i reowirusowych, zapalenia nosa i tchawicy (TRT), hemofilii, syndromu spadku nieśności, chlamydiozy (ornitozy), choroby Derzsy'ego, pomoru kaczek, wirusowego zapalenia

wątroby, paramyksowirusów i koronawirusów, histomonadozy, salmonellozy, pulerozy, pasteroły, mykoplazmozy i innych chorób silnie zakaźnych - w ciągu ostatnich 6 miesięcy.

(akapit trzeci punktu 14.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

Wwożenie na teren Ukrainy ptaków i innych towarów pochodzenia drobiowego dozwolone jest po rozpoznaniu sytuacji epizootycznej w zakresie chronicznych i silnie zakaźnych chorób ptactwa w gospodarstwach, z których pochodzą. Rozpoznanie przeprowadza się poprzez wyjazd do nich państwowych specjalistów medycyny weterynaryjnej kraju importera.

14.2. Stado rodzicielskie kur i indyków powinno być przebadane na obecność pulerozy. Nie powinno w nim występować ptactwo, które reaguje pozytywnie.

(akapit drugi punktu 14.2 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

Stado rodzicielskie nie powinno być szczepione przeciw chorobom nie rejestrowanym na Ukrainie, ani szczepionkami zawierającymi żywe wirusy (wyjątkiem są szczepionki zaaprobowane przez kraj importujący oraz te, po których zastosowano w następnych szczepieniach wirusy inaktywowane).

14.3. Pisklęta jednodobowe powinny pochodzić z jaj inkubacyjnych ptaków, spełniających wymogi weterynaryjne określone w punkcie 14.1.

Pisklęta jednodobowe różnych gatunków ptactwa, mogą być w razie potrzeby szczepione przeciw chorobom właściwym ich gatunkowi i wiekowi, zgodnie z procedurami profilaktyki szczepień, opracowanymi przez państwowy departament medycyny weterynaryjnej. Typ szczepionki oraz data szczepienia powinny być wykazane w certyfikacie.

(akapit drugi punktu 14.3 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

Młode ptactwo powinno być sprawne i zgodne z certyfikatem parametrów technologicznych dla danej krzyżówki ptactwa.

(akapit trzeci punktu 14.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

14.4. Jaja inkubacyjne powinny być otrzymane od ptactwa, które spełnia wymogi weterynaryjne określone w punkcie 14.1.

14.5. Jaja inkubacyjne powinny być zdezynfekowane metodami przyjętymi w kraju eksportującym, bezpośrednio przed przywozem na terytorium Ukrainy.

(punkt 14.5 z poprawkami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

14.6. Jaja inkubacyjne i pisklęta jednodobowe różnych gatunków ptactwa dostarcza się w opakowaniach i pojemnikach jednorazowych.

14.7. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

14.8. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach w stosunku do każdej partii ptactwa lub jaj inkubacyjnych powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia (forma certyfikatu zatwierdzona przez Państwowy Departament Medycyny Weterynaryjnej), podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii. Certyfikat powinien być napisany w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim, z zaznaczeniem metod i dat badań serologicznych i diagnostycznych oraz ich rezultatów, a także wykazem, przeciw jakim chorobom zakaźnym było szczepione stado rodzicielskie oraz kiedy miało to miejsce i jakich szczepionek użyto.

14.9. Wwiezienie na terytorium Ukrainy osobników jednodobowych, jaj inkubacyjnych z odpowiednim oznaczeniem przyjętym w kraju eksportującym, możliwe jest po otrzymaniu zezwolenia Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej.

Zezwolenie przyznawane jest po rozpatrzeniu przez placówki Państwowej Medycyny Weterynaryjnej, w obwodach lub na terenie Autonomicznej Republiki Krymu, przedłożonych im następujących dokumentów:

podania, zatwierdzonego przez państwowego inspektora medycyny weterynaryjnej w obwodzie;

wniosków komisji na temat nadzoru epizootycznego gospodarstwa dostarczającego towar, z zaznaczeniem stanu epizootycznego terytorium administracyjnego, na którym znajduje się gospodarstwo;

dokumentów dotyczących badań epizootycznych gospodarstwa kupującego, z zaznaczeniem warunków kwarantanny;

procedur profilaktyki szczepień, zaaprobowanych przez państwowego inspektora medycyny weterynaryjnej w obwodzie;

kontraktu lub jego kopii, przedłożonego nie później niż na 15 dni przed wwozem.

14.10. Podczas kwarantanny ptactwo przechodzi codzienną obserwację kliniczną oraz niezbędne zabiegi weterynaryjne i szczepienia zgodnie z zatwierdzonymi przez państwowe służby medycyny weterynaryjnej procedurami profilaktyki szczepień. Z każdej przywiezionej na Ukrainę partii jaj inkubacyjnych lub ptactwa pobiera się zgodnie z normami selekcji próbki jaj i ptaków oraz kieruje się je na niezbędne badania laboratoryjne i laboratoryjno-diagnostyczne (na koszt właściciela) w państwowych lub akredytowanych laboratoriach medycyny weterynaryjnej.

(akapit pierwszy punktu 14.10 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

W razie odkrycia w jajach inkubacyjnych zarazków chorób zakaźnych lub odkrycia u ptactwa oznak, charakterystycznych dla chorób zakaźnych wymienionych w tych Wymogach, ich dalszy wwóz zostaje wstrzymany.

15. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę zwierząt futerkowych, królików, psów i kotów

15.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się klinicznie zdrowe zwierzęta futerkowe, króliki, psy i koty z gospodarstw i terytoriów administracyjnych wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:

a) w przypadku wszystkich gatunków zwierząt:

zakaźnego zapalenia mózgu wszystkich rodzajów - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym;

b) w przypadku lisów, lisów polarnych, psów i kotów:

choroby Aujeszky'ego, wścieklizny, gruźlicy, tularemii, dermatofitozy (trichophytia, mikrosporia) - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

c) w przypadku norek i tchórzcy:

gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) i trzęsawki owiec - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

wirusowej choroby krwotocznej królików, tularemii - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

encefalopatii norek – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa;

choroby aleuckiej, wścieklizny, gruźlicy, tularemii – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

d) w przypadku królików:

wirusowej choroby krwotocznej, myksomatozy, tularemii, pasterelozy, listeriozy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa.

15.2. Zwierzęta przeznaczone do wywozu na teren Ukrainy przetrzymywane są w specjalnych bazach i pod obserwacją państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego, nie krócej niż przez 30 dni, w celu kwarantanny.

15.3. Podczas kwarantanny wszystkie zwierzęta przechodzą codzienną obserwację kliniczną. W tym okresie państwowi weterynarze przeprowadzają badania diagnostyczne w państwowych laboratoriach weterynaryjnych, według metod przyjętych w kraju eksportującym. Zwierzęta poddawane są następującym zabiegom i badaniom weterynaryjnym:

lisy, lisy polarne, norki i psy - na toksoplazmozę;

norki - na chorobę aleucką;

koty - na dermatofitozę;

psy i koty - nie wcześniej niż 2 lata i nie później niż 3 miesiące przed wywozem powinny przejść test na obecność przeciwciał wścieklizny. Poziom przeciwciał neutralizujących przeciwko wirusowi wścieklizny musi wynosić co najmniej 0,5 IU/ml.

(punkt 15.3 poszerzony o akapit piąty zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

15.4. Nie później niż na 14 dni przed wwiezieniem należy przeprowadzić szczepienia zwierząt, o ile nie były one szczepione w ciągu ostatnich 6 miesięcy:

w przypadku lisów i lisów polarnych - przeciwko pomorowi mięsożernych, salmonellozie i kolibakteriozie;

w przypadku norek i tchórzy - przeciwko botulizmowi, pomorowi mięsożernych;

przeciwko pseudomonozie, wirusowemu zapaleniu jelit cienkich;

w przypadku nutrii - przeciwko pasterelozie;

w przypadku psów - przeciwko wściekliznie, pomorowi mięsożernych, zapaleniu wątroby, wirusowemu zapaleniu jelit cienkich, infekjom parwowirusowym i adenowirusowym, leptospirozie;

w przypadku kotów - przeciwko wściekliznie i panleukopenii;

w przypadku królików - przeciwko myksomatozie, pasterelozie i wirusowej chorobie krwotocznej.

15.5. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

15.6. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim. W certyfikacie powinny być zaznaczone metody, daty i wyniki badań diagnostycznych oraz szczepień profilaktycznych.

15.7. Wwiezienie zwierząt na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

15.8. Po wwiezieniu zwierząt na terytorium Ukrainy i przejściu państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta muszą odbyć 30-dniową kwarantannę w specjalnie przygotowanych pomieszczeniach. W tym okresie przeprowadza się potrzebne badania diagnostyczne pod kontrolą państwowej służby medycyny weterynaryjnej.

16. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę zwierząt dzikich, cyrkowych i przeznaczonych do ogrodów zoologicznych

16.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się klinicznie zdrowe zwierzęta dzikie (ssaki, ptaki, ryby, gady, płazy) i inne (pajęczaki, owady i in.), pochodzące z ogrodów

zoologicznych, ferm, cyrków, kolekcji i in. (dalej nazywanych gospodarstwami) oraz z miejscowości i zbiorników wodnych, wolnych od zakaźnych chorób zwierzęcych, w tym:

a) w przypadku wszystkich gatunków zwierząt :

pryszczycy, pomoru bydła – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

afrykańskiego pomoru świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;

b) w przypadku dużych zwierząt parzystokopytnych (bydło, żubry, bawoły, zebu, jaki, antylopy, żyrafy, bizony, jelenie i in.):

gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) i trzęsawki owiec - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

guzowatej choroby skóry bydła, gorączki doliny Rift, choroby niebieskiego języka, pomoru małych przeżuwaczy, epizootycznej krwotocznej choroby jeleni, choroby Akabane - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;

brucelozy, białaczki, gruźlicy, paratuberkulozy - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa;

biegunki wirusowej, zakaźnego zapalenia najądrzy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

c) w przypadku małych zwierząt parzystokopytnych (owce, kozy, sarny, muflony, koziorożce i in.):

gorączki doliny Rift, pomoru małych przeżuwaczy, choroby niebieskiego języka, epizootycznej krwotocznej choroby jeleni - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;

gorączki Q - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

paratuberkulozy, trzęsawki, choroby maedi-visna, wirusowego zapalenia stawów i mózgu, adenopatii - w ciągu ostatnich 5 lat na terenie gospodarstwa;

gruźlicy i brucelozy - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa;

ospy owiec i kóz - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

d) w przypadku zwierząt nieparzystokopytnych (konie, osły, muły, kuce, zebry, kułany, konie Przewalskiego, kiangi i in.):

zarazy stadniczej, afrykańskiego pomoru koni, nosacizny, wenezuelskiego zapalenia mózgu - w ciągu ostatnich 2 lat na terenie kraju;

pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, grypy koni - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

zakaźnego zapalenia macicy klaczy, otręt (*Trypanosoma evansi*), piroplazmozy (*Babesia Cabani*), nutaliozy (*Babesia Equi*), wścieklizny - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie administracyjnym;

zachodniego i wschodniego zakaźnego zapalenia mózgu i rdzenia koni, zapalenia jamy nosowej i płuc koni oraz ronienia klaczy, anemii zakaźnej, świerzbu i ospy koni - w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa.

Przygotowane do wywozu na Ukrainę konie nie mogą mieć objawów klinicznych artretyzmu zakaźnego w ciągu 28 dni do dnia wyjazdu, a przeprowadzone w 14 dniowych odstępach badania diagnostyczne próbek krwi powinny dać wynik negatywny.

Przy wwozie koni należy kierować się obowiązującymi wymogami weterynaryjnymi dotyczącymi importu na teren Ukrainy koni rozplodowych, użytkowych i sportowych (rozdział 10 niniejszych Wymogów);

e) w przypadku świń domowych i dzikich:

klasycznego pomoru świń, choroby pęcherzykowej, ospy, choroby Aujeszky'ego, enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia świń (d. choroba cieszyńska) - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg i in.);

włośnicy, rozrodczo-oddechowego zespołu chorobowego świń - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa;

f) w przypadku mięsożernych:

pomoru mięsożernych, wirusowego zapalenia jelit cienkich, toksoplazmozy, wirusowego zapalenia wątroby, wścieklizny - w ciągu 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

tularemii – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;

g) w przypadku ptaków:

ornitozy, zakaźnego nieżytu oskrzeli (bronchitu), ospy, infekcji reowirusowej oraz zapalenia nosa i tchawicy indyków, grypy ptasiej i rzekomego pomoru drobiu; ptaki powinny być pod ciągłą obserwacją państwowej służby medycyny weterynaryjnych, przed wysłaniem przejść 30 dniową kwarantannę w kraju importującym i mieć negatywne wyniki badań diagnostycznych na obecność wymienionych chorób.

Ptaki przed wywozem nie mogą mieć klinicznych objawów gruźlicy i nie mogą być narażone na niebezpieczeństwo zarażenia się nią;

h) w przypadku ptaków wodnych:

choroby Derzsy'ego, pomoru kaczek, wirusowego zapalenia wątroby kacząt, ornitozy - ptaki powinny pochodzić z gospodarstwa uznanych za bezpieczne;

i) w przypadku gryzoni:

toksoplazmozy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

myksomatozy, wirusowej choroby krwotocznej królików, tularemii - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;

j) w przypadku płetwonogich, wielorybopodobnych: pomoru fok (infekcji morbiliwirusowej), wysypki pęcherzykowej - w ciągu ostatnich 3 lat w miejscach ich rozlokowania (pochodzenia).

16.2. Zwierzęta przeznaczone do wywozu na teren Ukrainy przetrzymywane są, nie krócej niż przez 30 dni, w specjalnych bazach lub oddzielnych pomieszczeniach dla kwarantanny w kraju eksportującym, gdzie przeprowadza się obserwację kliniczną, pomiary temperatury, badania diagnostyczne w państwowych laboratoriach weterynaryjnych, zgodnie z metodami przyjętymi w kraju eksportującym:

a) w przypadku dużych zwierząt parzystokopytnych - na brucelozę, gruźlicę, paratuberkulozę, białaczkę;

b) w przypadku małych zwierząt parzystokopytnych - na brucelozę, paratuberkulozę, chorobę niebieskiego języka;

c) w przypadku zwierząt nieparzystokopytnych - na nosaciznę, zarazę stadniczą, otręt (Trypanosoma evansi), piropłazmozę (Babesia Cabani), nutaliozę (Babesia Equi), anaplazmozę, zapalenie oraz ronienia klaczy i płuc koni, zakaźne zapalenie macicy u klaczy, anemię zakaźną, artretyzm zakaźny;

d) w przypadku mięsożernych:

psy, wilki, szakale, lisy, lisy polarne, norki, hieny - na toksoplazmozę;

norki - na chorobę aleucką;

e) w przypadku ptaków (papug, gołębi) - na ornitozę;

w przypadku papug - na chlamydiozę; przed wyjazdem muszą być one trzymane pod obserwacją lekarza weterynarii na przestrzeni 45 dób i zabezpieczone przed chlamydiażą chlorotetracykliną .

16.3. Nie później niż na 20 dni przed wwiezieniem na terytorium zwierzęta należy zaszczepić zwierząt, o ile nie były one szczepione w ciągu ostatnich 6 miesięcy:

parzystokopytne - przeciwko wąglikowi i trichophitii;

nieparzystokopytne - przeciwko wąglikowi, trichophitii i grypie;

konie, prócz wyżej wymienionych - przeciwko zapaleniu jamy nosowej i płuc koni oraz ronieniu klaczy;

świnie - przeciwko klasycznemu pomorowi, różycy i choroby Aujeszky'ego;

psy, lisy, lisy polarne, wilki, szakale - przeciwko pomorowi mięsożernych i pseudomonozie;

psy, wilki, szakale - przeciwko wścieklicznie, zapaleniu wątroby, zakaźnemu zapaleniu jelit cienkich, parwowirusom i leptospirozie;

norki, tchórze - przeciwko botulizmowi, pomorowi mięsożernych, pseudomonozie i zakaźnemu zapaleniu jelit cienkich;

nutrie - przeciwko pasterelozie;

kotowate - przeciwko wścieklicznie, panleukopenii, wirusowemu zapaleniu nosa i tchawicy;

gryzonie (króliki) - przeciwko mykosomatozie i wirusowej chorobie krwotocznej królików;

ptaki (stado drobiu) - przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu. Na żądanie importera mogą być także wprowadzone szczepienia przeciwko innym chorobom.

16.4. Zwierzęta parzystokopytne i świnie w okresie 2-14 dni przed wysłaniem powinny być dwukrotnie zabezpieczone dihydrostreptomycyną przeciwko leptospirozie.

16.5. Przed wysłaniem zwierzęta powinny być poddane zabiegom profilaktycznym przeciwko pasożytom zewnętrznym oraz odrobaczeniu.

16.6. Do wwiezienia na teren Ukrainy dopuszcza się zwierzęta i ptaki, które miały negatywne wyniki we wszystkich wyżej wymienionych wyżej badaniach diagnostycznych.

16.7. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

16.8. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim. W certyfikacie powinny być zaznaczone metody, daty i wyniki badań diagnostycznych oraz szczepień profilaktycznych.

16.9. Wwiezienie zwierząt na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

16.10. Po wwiezieniu zwierząt na terytorium Ukrainy i przejściu państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta muszą odbyć 30-dniową kwarantannę w specjalnie przygotowanych pomieszczeniach. W tym okresie przeprowadza się potrzebne badania diagnostyczne pod kontrolą państwowej służby medycyny weterynaryjnej.

17. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę żywych ryb, zapłodnionej ikry, raków, mięczaków, bezkręgowców pokarmowych i innych hydrobiontów

17.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się zdrowe hydrobionty (ryby, zapłodniona ikra, raki, żaby, mięczaki, bezkręgowce) pochodzące z gospodarstw i terenów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych, w tym:

wirusowej krwotocznej posocznicy pstrąga (VHS), zakaźnej martwicy trzustki ryb łososiowatych (IPN), zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN), czyrączności (furunkulozy) ryb łososiowatych, zakażenia bakteriami Myxosoma ryb łososiowatych, wiosennej wiremii karpia (VPS) - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa (zbiornika wodnego, z którego pochodzą).

(akapit drugi punktu 17.1 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

17.2. Poglówie, z którego pobiera się partie hydrobiontów, a także zapłodniona ikra, nie dłużej niż 3 miesiące przed wwiezieniem powinny być przebadane parazytologicznie, bakteriologicznie i wirusowo w państwowym laboratorium weterynaryjnym, według metod, przyjętych w kraju eksportującym, w celu wykrycia zarazków chorób zakaźnych hydrobiontów.

17.3. Organizmy pokarmowe (larwy komara, jaja artemii i in.) nie powinny zawierać toksykogennych i patogennych mikroorganizmów.

17.4. Punkt 17.4 usunięty.

(zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36, w związku z tym punkty 17.5 - 17.8 należy uważać za odpowiadające punktom 17.4 - 17.7)

17.4. Hydrobionty powinny być dostarczane w pojemnikach jednorazowych.

17.5. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

17.6. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim. W certyfikacie powinny być zaznaczone metody, daty i wyniki badań diagnostycznych.

17.7. Wwiezienie hydrobiontów na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w czasie transportu.

18. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę pszczół miodnych, trzmieli i miesiarki lucernówki

18.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się są zdrowe roje trzmieli i pszczół, ich królowe matki i pakiety, larwy (kokony) miesiarki lucernówki, wyhodowane na terenie kraju eksportującego i pochodzące z zatwierdzonych do handlu eksportowego gospodarstw (pasiek, laboratoriów), wolnych od chorób zakaźnych, w tym,:

(akapit pierwszy punktu 18.1 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

w przypadku pszczół miodnych:

akariozy (akarapidozy), zgnilca amerykańskiego, zgnilca europejskiego, aspergilozy, askosferozy, nosemozy, warrozy (obecność roztoczy odpornych na akarycydy), egzotycznych dla kraju chorób i szkodników (Trophilaelaps, mały chrząszcz ulowy) - w ciągu ostatnich 2 lat;

innych chorób zakaźnych pszczół - w ciągu ostatnich 8 miesięcy w promieniu 5 km;

w wypadku trzmieli:

lokustakarozy (bombakarozy), nosemozy, bakterii Gregorinosis, krytydiozy, aspergilozy, askosferozy, sferularozy, spiroplazmozy i innych zakażeń bakteryjnych, ostrego paraliżu, wirusa kaszmirskiego, wirusa entopoks, wydzielin larw i roztoczy rozwijających się w pyłku, w pomieszczeniach, gdzie hoduje się owady - w ciągu ostatnich 2 lat;

w wypadku kokonów miesiarki lucernówki:

askosferozy, innych zakażeń bakteryjnych oraz, pod warunkiem, że zakażone jest nie więcej niż 0,05 % kokonów, zakażonych larwami bleskotek (Chalcidoidea), niektórych os, bąków, pszczoł - w ciągu roku przed zbiorem kokonów.

18.2. W regionie, z którego pochodzi materiał, w ciągu minimum dwóch lat spełniono pod kontrolą państwowej służby weterynaryjnej wszystkie warunki nadzoru weterynaryjnego, które zaleca Międzynarodowe Biuro Epizootyczne.

18.3. Potwierdzeniem bezpieczeństwa w kwestii chorób pszczoł i trzmieli, zatwierdzonych do sprzedaży eksportowej pasiek i ich otoczenia, a także laboratoriów (firm) zajmujących się hodowlą trzmieli, powinny być negatywne wyniki badań klinicznych i laboratoryjnych owadów dorosłych (imago), jaj i larw pszczoł oraz karm, wykonanych w państwowych laboratoriach weterynaryjnych kraju eksportującego.

18.4. Pobranie rojów pszczoł i trzmieli powinno odbyć się na 30 dni przed wysłaniem ich na Ukrainę, a królowych matek na 1-3 dni przed wywozem. Wybrane roje pszczoł i trzmieli oraz królowe matki do czasu wysłania na Ukrainę powinny przebywać pod stałą obserwacją kliniczną państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera. Przygotowywanie partii kokonów miesiarki lucernówki powinno odbyć się po uwzględnieniu stanu gospodarstwa każdego dostawcy.

18.5. Pojemniki, karmy i materiały opakowaniowe powinny pochodzić z miejscowości bezpiecznych pod względem chorób zakaźnych pszczoł miodnych i nie mieć kontaktu z chorymi pszczołami, trzmielami. Przed umieszczeniem trzmieli, pszczoł miodnych i królowych matek, miesiarki lucernówki, pojemniki i materiał opakowaniowe należy poddać profilaktycznej dezynfekcji i akaryzacji.

18.6. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

18.7. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim. W certyfikacie powinny być zaznaczone metody, daty i wyniki badań diagnostycznych. Do certyfikatu na kokony miesiarki lucernówki powinny być dodane zdjęcia rentgenowskie przykładowych sztuk włączonych do danej partii.

18.8. Wwiezienie na teren Ukrainy pszczoł miodnych, królowych matek, pakietów pszczoł, trzmieli, miesiarki lucernówki oraz produktów pszczelarskich (miód, pyłek, wosk i in.) możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej.

18.9. Otrzymane przez kraj importujący roje (pakiety) pszczoł po przybyciu na miejsce powinny być przełożone do zdezynfekowanych uli i odizolowane na terenie pasieki kwarantannowej położonej możliwie daleko od głównej pasieki. Kwarantanna pod ciągłą obserwacją pszczelarza powinna trwać 2 miesiące; co 10 dni należy przeprowadzać oględziny rojów, pobierać i wysyłać na badania do państwowego laboratorium medycyny weterynaryjnej, próbki pszczoł, jaj i larw oraz miodu plastrowego.

W pasiece kwarantannowej, nie dopuszcza się:

wykorzystania plastrów, inwentarza i wyposażenia, przeznaczonego dla głównej pasieki, jeśli nie przeszły one dokładnej dezynfekcji;

wzbogacania nadesłanych rojów, jajami i larwami pszczoł z głównej pasieki.

18.10. Plastry trzmieli, które zostały nadesłane, należy umieścić w ciepłym miejscu. Ocenę stanu rojów trzmieli przeprowadza się na podstawie ich aktywności zapylania w okresie eksploatacji: raz na dwa tygodnie ogląda się 100 gotowych do zapylenia kwiatów pomidora (w przypadku wystąpienia 60 % kwiatów z brązowymi punktami zapylenie uznaje się za bardzo dobre, 50 - 59 % za dobre, 49 - 40 % za zadowalające). Nie dopuszcza się do rozmieszczenia rojów trzmieli różnego pochodzenia w jednej sekcji. Otwarcie pakietów trzmieli, oględziny i badania ich gniazd, przeprowadzić należy z udziałem przedstawiciela firmy-dostawcy i miejscowej służby medycyny weterynaryjnej.

18.11. W wypadku sprowadzania kokonów miesiarki lucernówki należy otworzyć po próbce z każdego pojemnika i przeprowadzić próbną inkubację kokonów.

18.12. W wypadku znalezienia przez zamawiającego materiałów, które nie odpowiadają zaznaczonym wymogom, reklamacje zgłasza się do dostawcy.

19. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę reniferów

19.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się klinicznie zdrowe renifery, urodzone i wyhodowane w kraju eksportującym, nie szczepione przeciwko brucelozie i pochodzące z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:

gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) i trzęsawki owiec - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego:

pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, zarazy płucnej bydła, pomoru bydła, pomoru małych przeżuwaczy - w ciągu dwóch lat, pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

(akapit trzeci punktu 19.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

brucelozy, gruźlicy, białaczki - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa.

(akapit czwarty punktu 19.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

19.2. Przeznaczone do wysłania na Ukrainę zwierzęta powinny przebywać nie krócej niż 30 dni w specjalnych bazach kwarantannowych w kraju eksportującym, pod obserwacją przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego. W czasie kwarantanny wszystkie osobniki przechodzą szczegółową obserwację kliniczną, z codziennym mierzeniem temperatury, oraz badania diagnostyczne, na brucelozę, nekrobakteriozę i gruźlicę, w państwowym laboratorium weterynarii, według metod przyjętych w kraju eksportującym.

(punkt 19.2 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

19.3. Nie później niż na 20 dni przed wwiezieniem na terytorium Ukrainy zwierzęta szczepione są przeciwko węglikowi (jeśli nie były szczepione w ciągu 6 miesięcy przed wysłaniem), przechodzą zabiegi przeciwko grom podskórnym (według objawów) i profilaktyczne odrobaczenie.

19.4. Jeżeli w czasie kwarantanny wyniki badań diagnostycznych niektórych zwierząt dadzą pozytywny wynik reakcji (serologicznej, alergicznej i in.), przedstawiciel kupującego ma prawo zrezygnować ze wszystkich lub niektórych zwierząt, nie ponosząc za to odpowiedzialności materialnej. W takim wypadku informację tę należy niezwłocznie przekazać Państwowemu Departamentowi Medycyny Weterynaryjnej.

19.5. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

19.6. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim. W certyfikacie powinny być zaznaczone metody, daty i wyniki badań diagnostycznych oraz szczepień.

19.7. Wwiezienie zwierząt na teren Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej.

19.8. Po wwiezieniu na terytorium Ukrainy i przejściu państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta muszą odbyć 30-dniową kwarantannę w specjalnie przygotowanych pomieszczeniach. W tym okresie przeprowadza się pod kontrolą państwowej służby medycyny weterynaryjnej badania diagnostyczne na brucelozę, nekrobakteriozę i gruźlicę.

(punkt 19.8 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

20. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę wielbłądów

20.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się klinicznie zdrowe wielbłądy, urodzone i wyhodowane w kraju eksportującym, pochodzące z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:

pomoru wielbłądów, ospy wielbłądów, pomoru bydła, choroby niebieskiego języka, pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

nosaczyny, brucelozy, gruźlicy, paratuberkulozy - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa.

20.2. Przeznaczone do wysłania na Ukrainę zwierzęta powinny przebywać nie krócej niż 30 dni w specjalnych bazach kwarantannowych w kraju eksportującym, pod obserwacją przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego. W czasie kwarantanny wszystkie osobniki przechodzą szczegółową obserwację kliniczną, z codziennym mierzaniem temperatury, oraz badania diagnostyczne, na nosaciznę, gruźlicę i brucelozę, w państwowym laboratorium weterynarii, według metod przyjętych w kraju eksportującym.

(punkt 20.2 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

20.3. Nie później niż na 20 dni przed wysłaniem wielbłądy powinny zostać zaszczepione przeciwko wąglikowi i trichophitii, jeśli nie były szczepione przeciwko tym chorobom w ciągu ostatnich 6 miesięcy. Należy także przeprowadzić profilaktyczne odrobaczenie.

20.4. Jeżeli w czasie kwarantanny wyniki badań diagnostycznych niektórych zwierząt dadzą pozytywny wynik reakcji (serologicznej, alergicznej i in.), przedstawiciel kupującego ma prawo zrezygnować ze wszystkich lub niektórych zwierząt, nie ponosząc za to odpowiedzialności materialnej. W takim wypadku informację tę należy niezwłocznie przekazać Państwowemu Departamentowi Medycyny Weterynaryjnej.

20.5. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

20.6. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim. W certyfikacie powinny być zaznaczone metody, daty i wyniki badań diagnostycznych oraz szczepień.

20.7. Wwiezienie zwierząt na teren Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej.

20.8. Po wwiezieniu na terytorium Ukrainy i przejściu państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta muszą odbyć 30-dniową kwarantannę w specjalnie przygotowanych pomieszczeniach. W tym okresie przeprowadza się pod kontrolą państwowej służby medycyny weterynaryjnej badania diagnostyczne na gruźlicę i brucelozę.

(punkt 20.8 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

21. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę zwierząt naczelnych

21.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się klinicznie zdrowe zwierzęta naczelne, urodzone i wyhodowane w gospodarstwie eksportującym. Zwierzęta muszą pochodzić z gospodarstw i terenów administracyjnych przebywających pod stałą kontrolą państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego i wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:

wąglika - w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa сибірки.

W gospodarstwach i na terenach administracyjnych, z których pochodzą eksportowane zwierzęta naczelne, nie mogą być zarejestrowane przypadki występowania żadnych epidemicznych i epizootycznych przejawów gorączek kwotocznych Lassa, Ebola i Marburg, oraz ospy małp i dżumy ludzi. Na terytorium kraju eksportującego nie mogą występować ogniska endemiczne wymienionych chorób.

21.2. Przeznaczone do wysłania na Ukrainę zwierzęta powinny przebywać nie krócej niż 30 dni w specjalnych bazach kwarantannowych w kraju eksportującym, pod obserwacją

przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego. W czasie kwarantanny wszystkie osobniki przechodzą szczegółową obserwację kliniczną, z codziennym obowiązkowym mierzeniem temperatury, oraz następujące badania diagnostyczne w państwowym laboratorium weterynarii (według metod przyjętych w kraju eksportującym):

badania serologiczne na obecność przeciwciał zarazków gorączek kwotocznych: Lassa, Ebola, Marburg, Dengue, żółtej gorączki, zapalenia wątroby typu A, B, C, wścieklizny, ospy małej, wirusa Herpes B, leptospirozy, listeriozy;

badania bakteriologiczne na obecność przeciwciał zarazków grupy enterobakterii: pałeczki okrężnicy, salmonelli, czerwonki bakteryjnej, bakterii rodzaju *Campylobacter*, trądu;

badania alergiczne na gruźlicę.

21.3. Do wywozu dopuszcza się tylko klinicznie zdrowe zwierzęta naczelne, których wyniki badań diagnostycznych dały wynik negatywny. Zwierzęta dopuszczone do eksportu przed wyjazdem należy poddać profilaktycznemu zabiegowi przeciwko pasożytom zewnętrznym i odrobaczeniu.

21.4. W wypadku zanotowania śmierci podczas kwarantanny, wszystkie zwierzęta należy poddać badaniom patologiczno-anatomicznym według metod laboratoryjnych na obecność chorób zakaźnych.

21.5. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

21.6. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginalnym certyfikatem weterynaryjnym kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim. W certyfikacie powinny być zaznaczone metody, daty i wyniki badań diagnostycznych oraz szczepień profilaktycznych.

21.7. Wwiezienie zwierząt naczelnych na teren Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej.

21.8. Po wwiezieniu na terytorium Ukrainy i przejściu państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej zwierzęta muszą odbyć 30-dniową kwarantannę w specjalnie przygotowanych pomieszczeniach. W tym okresie przeprowadza się pod kontrolą państwowej służby medycyny weterynaryjnej potrzebne badania diagnostyczne.

22. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę mięsa i produktów mięsnych

22.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się mięso jedynie w postaci tusz, półtuszy i ćwierćtuszy oraz zamrożonych bloków mięsnych, produkty i półprodukty mięsne otrzymane z uboju i przetwórstwa zdrowych zwierząt hodowanych na terytorium kraju eksportującego i przetworzonych w zakładach, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą. Zwierzęta ubojowe nie mogą otrzymywać karmy pochodzenia zwierzęcego, przy produkcji której wykorzystano tkanki i narządy wewnętrzne przeżuwaczy.

(punkt 22.1 nakazu Państwowego Departamentu
Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy
z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

22.2. Zwierzęta, których mięso przeznaczono do eksportu na Ukrainę, podlegają przed ubojem przeglądowi weterynaryjnemu, a ich tusze i narządy podlegają po uboju ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej, przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportera. Mięso powinno być uznane za zdatne do spożycia przez ludzi.

22.3. Tusze (półtusze, ćwierćtusze) powinny posiadać wyraźny znak państwowego nadzoru weterynaryjnego, z podaniem nazwy lub numeru przedsiębiorstwa (zakładu mięsnego, rzeźni), w którym dokonano uboju zwierzęcia. Mięso i produkty mięsne powinny pochodzić z uboju zdrowych zwierząt, skupowanych z gospodarstw i terytoriów administracyjnych oficjalnie wolnych od chorób zwierzęcych, w tym:

a) dla bydła:

gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

(akapit drugi podpunktu "a" punktu 22.3 nakazu
Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej
Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju albo strefy uznanej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

zarazy płucnej bydła - w ciągu 2 lat na terenie kraju;

pomoru bydła - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

pomoru małych przeżuwaczy - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

brucelozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;

wąglika - w ciągu ostatnich 20 dni na terenie gospodarstwa;

b) dla owiec i kóz:

trzęsawki owiec - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

zarazy płucnej bydła - w ciągu 2 lat na terenie kraju;

pomoru bydła - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

pomoru małych przeżuwaczy - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

choroby niebieskiego języka - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

adenopatii, choroby maedi-visna, wirusowego zapalenia stawów i mózgu - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa;

ospy owiec i kóz - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

brucelozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;

wąglika - w ciągu ostatnich 20 dni na terenie gospodarstwa;

pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju albo strefy uznanej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

(podpunkt "b" punktu 22.3 poszerzony o akapit jedenasty zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

c) dla świń:

afrykańskiego pomoru świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;

choroby pęcherzykowej świń - w ciągu ostatnich 2 lat na terenie kraju, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 9 miesięcy;

klasycznego pomoru świń, choroby Aujeszky'ego - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg itp.), a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

(akapit czwarty podpunktu "c" punktu 22.3 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

włośnicy - w ciągu ostatnich 5 lat na terenie kraju albo strefy;

(akapit piąty podpunktu "c" punktu 22.3 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

syndromu rozrodczo-oddechowego świń, enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia świń (d. choroba cieszyńska) - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

(akapit szósty podpunktu "c" punktu 22.3 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

różycy świń - w ciągu ostatnich 20 dni na terenie gospodarstwa;

pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju albo strefy uznanej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne.

(podpunkt "c" punktu 22.3 poszerzony o nowy akapit ósmy zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

Wszystkie tusze powinny być przebadane, z wynikiem negatywnym, na obecność włośnicy lub przygotowane w sposób zapewniający całkowite zniszczenie larw pasożyta.

22.4. Do wwozu nie dopuszcza się mięsa i produktów mięsnych:

u którego, podczas przeprowadzonej po uboju ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej, występują zmiany charakterystyczne dla pryszczycy, pomoru, zakażenia beztlenowcami, gruźlicy, białaczki i innych chorób zakaźnych, zmiany wskazujące na występowanie pasożytów jelitowych (wągryca, włośnica, sarkosporidioza, onchocerkoza, bąblowica i inne), a także zmiany charakterystyczne dla zatrucia różnymi substancjami;

poddanego rozmrożeniu w okresie przechowywania;

wykazującego oznaki psucia się;

którego temperatura, mierzona w głębi mięśni, w pobliżu kości, jest wyższa niż minus 8 stopni Celsjusza (dla mięsa mrożonego);

z resztkami narządów wewnętrznych, z wylewami krwi w tkankach, z nieusuniętymi ropieniami i wrzodami, z larwami owadów, z zanieczyszczonymi błonami surowiczymi i nie usuniętymi węzłami chłonnymi, z domieszkami mechanicznymi, a także o nieodpowiednim dla mięsa kolorze, zapachu, posmaku (ryby, lekarstw, ziół i innych);

zawierającego środki konserwujące;

zakażonego salmonellą lub zarazkami innych infekcji bakteryjnych;

poddanego działaniu barwników, promieniowaniu jonizującemu lub promieniom ultrafioletowym;

otrzymanego z uboju zwierząt podlegających wpływowi naturalnych lub syntetycznych estrogenów, substancji hormonalnych, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków i środków uspokajających wprowadzonych bezpośrednio przed ubojem;

farsz i rozdrobnione mięso bydła, owiec, kóz i świń.

22.5. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mięsa powinny odpowiadać higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych, zgodnie z obowiązującymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

22.6. Materiały opakowaniowe powinny być jednorazowe i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne.

22.7. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

22.8. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

22.9. Wwiezienie mięsa na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

23. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę mięsa ptaków

23.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się mięso ptaków otrzymane z uboju zdrowego ptactwa hodowanego na terytorium kraju eksportującego i przetworzonego w zakładach, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą.

(punkt 23.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

23.2. Ptaki, których mięso przeznaczono do eksportu na Ukrainę, podlegają przed ubojem przeglądowi weterynaryjnemu, a ich tuszki i narządy podlegają po uboju ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej, przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego. Mięso powinno być uznane za zdatne do spożycia przez ludzi.

23.3. Mięso powinno posiadać oznaczenie (znak weterynaryjny) na opakowaniu.

23.4. Mięso powinno pochodzić z uboju zdrowych ptaków z krajów i gospodarstwach oficjalnie wolnych od chorób zakaźnych, w tym:

a) pomoru rzekomego drobiu, grypy (wysoce zjadliwej ptasiej grypy) - 6 miesięcy w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out");

(podpunkt "a" punktu 23.4 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

b) dla gospodarstw z hodowlą kur i indyków - wolnych od ornitozy, infekcji paramyksowirusowych, zapalenia nosa i tchawicy indyków, zakaźnego zapalenia krtani i tchawicy, zakaźnego zapalenia mózgu i rdzenia - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;

c) dla gospodarstw z hodowlą gęsi i kaczek - wolnych od choroby Derzsy'ego, wirusowego zapalenia wątroby kacząt, ornitozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;

d) ptactwo przeznaczone na ubój powinno pochodzić z gospodarstw uznanych za bezpieczne w zakresie salmonellozy, zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego.

23.5. Do wwozu nie dopuszcza się mięsa ptaków:

ze zmianami charakterystycznymi dla chorób zakaźnych;

złej jakości stwierdzonej na podstawie wskaźników organoleptycznych;

zawierającego środki konserwujące;

zakażonego salmonellą na powierzchni tuszek, w głębi mięśni lub w tkankach narządów;

poddanego działaniu barwników i substancji zapachowych, promieniowaniu jonizującemu lub promieniom ultrafioletowym;

posiadającego ciemną pigmentację (oprócz indyków i cesarek);

mającego oznaki zepsucia;

otrzymanego z ptactwa, które w okresie hodowli, tuczenia lub przed ubojem poddano wpływowi naturalnych lub syntetycznych estrogenów, substancji hormonalnych, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków i środków uspokajających wprowadzonych bezpośrednio przed ubojem.

23.6. Wwożenie półproduktów, farszu drobiowego oraz mięsa ptaków poddanego obróbce mechanicznej, dozwolone jest tylko na potrzeby przetwórstwa przemysłowego, z podaniem konkretnego zakładu przetwórstwa drobiu lub mięsa albo chłodni tymczasowego przechowywania.

23.7. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mięsa powinny odpowiadać higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych zgodnie z ważnymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

23.8. Materiał opakowaniowy powinien być jednorazowy i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne.

23.9. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

23.10. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju producenta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

23.11. Wwiezienie mięsa na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody lokalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

24. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę mięsa końskiego

24.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się mięso końskie jedynie w postaci tusz, półtuszy i ćwierćtuszy, otrzymane z uboju klinicznie zdrowych koni hodowanych na terytorium kraju eksportującego i przetworzonych w zakładach uboju, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą.

(punkt 24.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

24.2. Zwierzęta, których mięso przeznaczono do eksportu na Ukrainę, podlegają przed ubojem przeglądowi weterynaryjnemu, a ich tusze i narządy podlegają po uboju ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej, przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego. Mięso powinno być uznane za zdatne do spożycia przez ludzi.

24.3. Tusze końskie powinny posiadać wyraźny znak państwowego nadzoru weterynaryjnego z podaniem nazwy lub numeru przedsiębiorstwa (zakładu mięsnego, rzeźni), w którym dokonano uboju zwierzęcia.

24.4. Mięso przeznaczone do eksportu na teren Ukrainy powinno pochodzić od zwierząt skupowanych z gospodarstw i terytoriów administracyjnych oficjalnie wolnych od chorób zwierzęcych, w tym:

zarazy stadniczej, afrykańskiego pomoru koni, nosacizny, wenezuelskiego zapalenia mózgu, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej - w ciągu ostatnich 2 lat na terenie kraju;

(akapit drugi punktu 24.4 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

grypy koni - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

(akapit trzeci 24.4 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

zakaźnego zapalenia macicy klaczy, piroplazmozy (*Babesia Cabani*), nutaliozy (*Babesia Equi*) - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym;

(akapit czwarty punktu 24.4 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

zachodniego i wschodniego zakaźnego zapalenia mózgu i rdzenia koni, zapalenia jamy nosowej i płuc koni oraz ronienia klaczy, anemii zakaźnej, świerzbu i ospy koni - w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa;

wąglika - w ciągu 20 dni na terenie gospodarstwa.

Wszystkie tusze powinny być przebadane, z wynikiem negatywnym, na obecność włośnicy lub przygotowane w sposób zapewniający całkowite zniszczenie larw pasożyta.

24.5. Konie przeznaczone na ubój powinny zostać bezpośrednio przed nim poddane (w zakładach uboju) badaniu klinicznemu i jednorazowej maleinizacji dospojówkowej. Do uboju można przeznaczyć konie, których wynik badania na nosaciznę był negatywny.

24.6. Do wwozu nie dopuszcza się mięsa koni:

ze zmianami charakterystycznymi dla chorób zakaźnych;

z resztkami narządów wewnętrznych, z wylewami krwi w tkankach, z nieusuniętymi ropieniami i wrzodami, z larwami owadów, z zanieczyszczonymi błonami surowiczymi i nie usuniętymi węzłami chłonnościami, z domieszkami mechanicznymi, a także o nieodpowiednim dla mięsa kolorze, zapachu i posmaku;

zakażonego salmonellą lub zarazkami innych infekcji bakteryjnych;

poddanego działaniu barwników i substancji zapachowych, promieniowaniu jonizującemu lub promieniom ultrafioletowym;

otrzymanego z uboju zwierząt podlegających wpływowi naturalnych lub syntetycznych estrogenów, substancji hormonalnych, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków i środków uspokajających wprowadzonych bezpośrednio przed ubojem.

24.7. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksikologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mięsa powinny odpowiadać higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych, zgodnie z obowiązującymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

24.8. Materiały opakowaniowe powinny być jednorazowe i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne.

24.9. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

24.10. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

24.11. Wwiezienie mięsa na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

25. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę konсервів, kielbas i innych rodzajów gotowych produktów mięsnych

25.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się przeznaczone do spożycia przez ludzi gotowe wyroby z mięsa wszystkich gatunków zwierząt i ptaków wyhodowanych na terytorium kraju eksportującego. Wyroby te powinny być wyprodukowane w zakładach, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą..

(akapit pierwszy punktu 25.1 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

25.2. Surowce, z których wytworzono produkty, powinny być pozyskane z klinicznie zdrowych zwierząt i przejść ekspertyzę weterynaryjno-sanitarną, wykonaną z przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego.

25.3. Wołowina i baranina nie powinny pochodzić z terytoriów zagrożonych występowaniem gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) i trzęsawki owiec. Zwierzęta, których mięso posłużyło do produkcji, nie mogły być karmione paszami przygotowanymi z wykorzystaniem narządów i tkanek wewnętrznych przeżuwaczy.

25.4. Produkty powinny być uznane za zdatne do spożycia i odpowiadające standardom międzynarodowym. Produkty powinny mieć oznakowanie (znak weterynaryjny) na opakowaniu.

25.5. Produkty powinny pochodzić z zakładów mięsnych położonych na terytoriach administracyjnych wolnych od chorób umieszczonych w wykazie Międzynarodowego Biura Epizootycznego, w tym:

(akapit pierwszy punktu 25.5 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

afrykańskiego pomoru świń - w ciągu ostatnich 3 lat, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

pomoru bydła - w ciągu ostatnich 12 miesięcy, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

(akapit czwarty punktu 25.5 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

25.6. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mięsa powinny odpowiadać higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych, zgodnie z obowiązującymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

25.7. Do przywozu dopuszcza się gotowe produkty w nienaruszonych opakowaniach i hermetycznie zamkniętych konserwach. Wszystkie materiały powinny być jednorazowe i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne.

25.8. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

25.9. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

25.10. Wwiezienie gotowych produktów na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

26. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę mięsa królików

26.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się mięso królików otrzymane z uboju klinicznie zdrowych zwierząt, wyhodowanych na terytorium kraju eksportującego i przetworzonych w zakładach uboju, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą.

(punkt 26.1 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

26.2. Króliki, których mięso przeznaczono do eksportu na Ukrainę, podlegają przed ubojem przeglądowi weterynaryjnemu, a ich tuszki i narządy podlegają po uboju ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej, przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego. Mięso powinno być uznane za zdatne do spożycia przez ludzi i posiadać oznakowanie (znak weterynaryjny) na opakowaniu.

26.3. Mięso powinno pochodzić z uboju zdrowych królików z gospodarstw i terytoriów administracyjnych oficjalnie wolnych od chorób zakaźnych, w tym:

mykosomatozy, tularemii, krwotocznej choroby królików, pasterelozy, listeriozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg i in.).

26.4. Do wwiezienia nie dopuszcza się mięsa królików:

ze zmianami charakterystycznymi dla chorób zakaźnych;
niedobrej jakości stwierdzonej na podstawie wskaźników organoleptycznych;
zawierającego konserwanty;
zakażonego salmonellą na powierzchni tuszek, we wnętrzu mięśni lub w tkankach narządów;
poddanego działaniu barwników i substancji zapachowych;
promieniowaniu jonizującemu lub promieniom ultrafioletowym;
posiadającego ciemną pigmentację;
poddanego rozmrożeniu w okresie przechowywania;
otrzymanego z królików, które w okresie hodowli, tuczenia lub przed ubojem, poddano wpływowi naturalnych lub syntetycznych estrogenów, substancji hormonalnych, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków i środków uspokajających podanych bezpośrednio przed ubojem.

26.5. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mięsa powinny odpowiadać higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych zgodnie z ważnymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

26.6. Materiał opakowaniowy powinien być jednorazowy i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne.

26.7. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

26.8. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju producenta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

26.9. Wwiezienie mięsa na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody lokalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

27. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę mleka i produktów mlecznych

27.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się mleko i produkty mleczne otrzymane ze zdrowych zwierząt wyhodowanych na terytorium kraju eksportującego, z gospodarstw oficjalnie wolnych od zakaźnych chorób zwierzęcych. Mleko i produkty mleczne powinny pochodzić z zakładów mleczarskich, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą.

(punkt 27.1 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

27.2. Mleko i produkty mleczne powinny być przygotowane i dostarczane z gospodarstw i terytoriów administracyjnych wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych, w tym:

pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju lub strefy uznanej przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne;

zarazy płucnej bydła, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej - w ciągu ostatnich 2 lat na terytorium kraju;

pomoru bydła - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy;

pomoru małych przeżuwaczy - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju, a w wypadku całkowitego wybicia chorych osobników ("stamping out") - 6 miesięcy.

27.3. Do wwozu nie dopuszcza się mleka i produktów mlecznych:

zakażonego salmonellą lub zarazkami innych infekcji bakteryjnych;

poddanego działaniu barwników i substancji zapachowych, promieniowaniu jonizującemu lub promieniom ultrafioletowym;

zawierającego naturalne lub syntetyczne estrogeny, substancje hormonalne, preparaty tyreostatyczne, antybiotyki i środki uspokajające.

27.4. Mleko wykorzystywane do produkcji wyrobów mleczarskich powinno być poddane obróbce termicznej, wystarczającej do zniszczenia bakterii gruźlicy oraz innych, niebezpiecznych dla zdrowia człowieka, mikroorganizmów patogennych. Dostarczane produkty mleczne powinny być poddane procesowi obróbki gwarantującej brak flory patogennej. Produkty powinny być uznane za zdatne do spożycia i wolnego handlu bez ograniczeń.

27.5. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mleka i produktów mlecznych powinny odpowiadać higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych, zgodnie z obowiązującymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

27.6. Do wwozu nie dopuszcza się mleka i produktów mlecznych o zmienionych właściwościach organoleptycznych lub uszkodzonych opakowaniach.

27.7. Materiał opakowaniowy powinien być jednorazowy i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne.

27.8. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

27.9. Wwiezienie na terytorium Ukrainy mleka i produktów mlecznych możliwe jest po otrzymaniu zgody lokalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

27.10. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju producenta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

28. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę mięsa dzikich zwierząt

28.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się mięso dzikich zwierząt jedynie w postaci tusz, półtuszy i ćwierćtuszy (dzikie ptactwo), włączając w to mięso zwierząt egzotycznych, takich jak: krokodyla, kangura, żółwia, strusia i in., na które można polować. Zwierzęta te mogą być wyhodowane na terytorium zamkniętym lub występować na wolnej przestrzeni, ich mięso powinno zaś pochodzić z zakładów uboju, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie wymienionej produkcji mięsnej na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą.

28.2. Wwiezienie na Ukrainę mięsa krokodyla, kangura, żółwia, strusia i innych zwierząt egzotycznych może być dozwolone tylko w wypadku posiadania pisemnej zgody na wykorzystanie konkretnego rodzaju produktu jako żywności dla ludzi.

28.3. Mięso powinno pochodzić z uboju zdrowych zwierząt (dzikiego ptactwa) i zwierząt egzotycznych, które żyły (przebywały) na terenach łowieckich lub przedsiębiorstwach zajmujących się ich hodowlą, niepodlegających zakazom weterynaryjnym państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego i oficjalnie wolnych od chorób zakaźnych, w tym:

a) w przypadku wszystkich gatunków zwierząt:

afrykańskiego pomoru świń - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;

pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

wąglika - w ciągu ostatnich 20 dni na terenie łowieckim, gospodarstwie lub w innym miejscu pobytu;

akapit piąty podpunktu "a" punktu 28.3 został wyłączony

(zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

b) w przypadku dużych przeżuwaczy parzystokopytnych:

pomoru i zarazy płucnej bydła, pęcherzykowego zapalenie jamy ustnej, pomoru małych przeżuwaczy - w ciągu 2 lat na terytorium kraju;

(akapit drugi podpunktu "b" punktu 28.3 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) i trzęsawki owiec - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

guzowatej choroby skóry bydła, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, gorączki doliny Rift, choroby niebieskiego języka, posocznicy krwotocznej, zakażenia wirusem Akabane - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;

akapit piąty podpunktu "b" 28.3 punktu został wyłączony

(zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

brucelozy, białaczki, gruźlicy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

biegunki wirusowej - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

c) w przypadku małych przeżuwaczy parzystokopytnych:

gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) i trzęsawki owiec - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

gorączki doliny Rift, pomoru małych przeżuwaczy, choroby niebieskiego języka - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;

gorączki Q - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju;

paratuberkulozy, choroby maedi-visna, wirusowego zapalenia stawów i mózgu, gruczolakowatości płuc u owiec i kóz - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

gruźlicy, brucelozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

ospy owiec i kóz - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

d) w przypadku parzystokopytnych zwierząt nieprzeżuwających:

pomoru klasycznego świń, choroby Aujeszky`ego, enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia świń (d. choroba cieszyńska), rozrodczo-oddechowego zespołu chorobowego świń - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

włośnicy - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

różycy - w ciągu ostatnich 20 dni na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

e) w przypadku nieparzystokopytnych:

nosacizny, wszystkich typów wirusowego zapalenia mózgu koni, artretyzmu zakaźnego - w ciągu ostatnich 2 lat na terenie kraju;

(akapit drugi podpunktu "e" punktu 28.3 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

anemii zakaźnej, zarazy stadniczej, epizootycznego zapalenia naczyń i węzłów chłonnych, zakaźnego zapalenia macicy klaczy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

f) w przypadku królików i zajęcy:

wirusowej choroby krwotocznej królików, tularemii - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

myksomatozy, pasterelozy, listeriozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

g) w przypadku dzikiego ptactwa:

grypy ptaków (wszystkich serotypów) i pomoru rzekomego drobiu - w ciągu 1 roku na terenie kraju;

choroby Mareka, salmonellozy, zakaźnego zapalenia krtani i tchawicy, zakaźnego nieżyty oskrzeli (bronchitu), zakaźnego zapalenia mózgu i rdzenia, choroby Gumboro, anemii zakaźnej, ospy-błonicy, pasterelozy, aspergilozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu;

ornitozy, pomoru kaczek, gruźlicy i białaczki - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (zakładu hodowlanego), na terenie łowieckim lub w innym miejscu pobytu.

28.4. Dzikie zwierzęta (dzikie ptactwo) i zwierzęta egzotyczne, których mięso przeznaczone do eksportu na Ukrainę, podlegają przed ubojem przeglądowi weterynaryjnemu (dotyczy zwierząt hodowlanych), a ich tusze i narządy podlegają po uboju ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej (dotyczy wszystkich zwierząt) przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportera. Mięso powinno być poddane rozbiorowi w zarejestrowanym zakładzie uboju, znajdującym się na terytorium administracyjnym będącym pod nadzorem państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego.

28.5. Mięso przeznaczone na eksport do Ukrainy powinno być uznane, przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego, za zdadne do spożycia przez ludzi.

28.6. Na mięsie powinien być umieszczony znak (stempel) państwowego nadzoru weterynaryjnego, z dokładnym podaniem nazwy i numeru zakładu uboju, w którym przetworzono mięso dzikich zwierząt.

28.7. Przy przeprowadzeniu kontroli weterynaryjno-sanitarnej mięsa nie powinno dojść do stwierdzenia zmian charakterystycznych dla chorób zakaźnych, a także zakażenia pasożytami jelitowymi, nieoczyszczonych błon surowicznych i nie wyciętych węzłów limfatycznych.

28.8. Mięso zwierząt mięsożernych i innych dostarczonych zwierząt (dotyczy każdej tuszy) powinno być zbadane, z wynikiem negatywnym, na obecność włośnicy lub przygotowane w sposób zapewniający całkowite zniszczenie larw pasożyta.

28.9. Mięso nie powinno posiadać krwiaków, nieusuniętych ropni i wrzodów, larw gzów, zanieczyszczeń mechanicznych, niewłaściwego dla mięsa zapachu i posmaku ryby, ziół, środków lekarskich i in. Mięso należy przechowywać i transportować z zachowaniem rygorów właściwej temperatury, nie może być poddawane rozmrażaniu, a temperatura mierzona w głębi mięśni, w pobliżu kości, powinna być wyższa niż minus 8 stopni Celsjusza. Mięso nie powinno zawierać środków konserwujących, zarazków salmonelli lub innych infekcji bakteryjnych, ani być poddawany działaniu barwników, promieniowaniu jonizującemu lub promieniom ultrafioletowym.

28.10. Zwierzęta, z których pozyskano mięso, nie były poddane wpływowi naturalnych lub syntetycznych estrogenów, substancji hormonalnych, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków i środków uspokajających podanych bezpośrednio przed ubojem.

28.11. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksikologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mleka i produktów mlecznych powinny odpowiadać higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych, zgodnie z obowiązującymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

28.12. Materiał opakowaniowy powinien być jednorazowy i spełniać niezbędne wymagania sanitarno-higieniczne.

28.13. Środki transportu, wykorzystywane do przewozu mięsa, powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

28.14. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

28.15. Wwiezienie mięsa na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

29. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę ryb konsumpcyjnych, innych produktów morza i wyrobów gotowych, które przeszły obróbkę termiczną

29.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się żywe, chłodzone i mrożone ryby, inne produkty morza i wyroby gotowe, które przeszły obróbkę termiczną, przeznaczone są do spożycia przez ludzi i wyprodukowane zostały w przedsiębiorstwach, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą.

29.2. W towarzyszących dostawie dokumentach weterynaryjnych powinna znajdować się data produkcji (zamrożenia) ryb i innych produktów morza.

29.3. Pozyskane na sposób przemysłowy ryby morskie i słodkowodne, a także inne produkty morza, powinny być przebadane przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego na obecność pasożytów jelitowych (w tym wywołujących anizakidozę), infekcji bakteryjnych i wirusowych, zgodnie z metodami przyjętymi w kraju eksportującym.

29.4. Ryby słodkowodne powinny być wolne od zarazków opistorchozy, difylobotriozy i innych zarazków pasożytów jelitowych niebezpiecznych dla człowieka.

29.5. Do wwozu nie są dopuszczane mrożone ryby i inne produkty morza:

zakażone salmonellą lub zarazkami innych infekcji bakteryjnych;

ze zmianami charakterystycznymi dla chorób zakaźnych;

niedobrej jakości stwierdzonej na podstawie wskaźników organoleptycznych;

poddane rozmrożeniu w okresie przechowywania;

poddane działaniu barwników, promieniowaniu jonizującemu lub promieniom ultrafioletowym.

Wwóz farszu rybnego dozwolony jest tylko na potrzeby przetwórstwa przemysłowego, z podaniem konkretnego zakładu przetwórstwa rybnego lub chłodni tymczasowego przechowywania.

(akapit siódmy punktu 29.5 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

29.6. Po przeprowadzaniu kontroli weterynaryjno-sanitarnej ryby morskie i słodkowodne, inne produkty morza i wyroby gotowe, powinny być uznane za zdatne do spożycia przez ludzi. Mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne wskaźniki mięsa powinny odpowiadać aktualnym higienicznym wymogom jakości i bezpieczeństwa produktów żywnościowych i surowców spożywczych, zgodnie z obowiązującymi na Ukrainie aktami normatywno-technicznymi.

29.7. Mrożona ryba oceaniczna i inne produkty morza powinny mieć temperaturę, mierzoną we wnętrzu, nie większą niż minus 18 stopni Celsjusza.

29.8. Opakowania i materiały opakowaniowe powinny być jednorazowe i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne kraju eksportującego.

29.9. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

29.10. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju pochodzenia, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

29.11. Wwiezienie ładunku na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody regionalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

30. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę surowców ze skór, rogów i kopyt, jelit, futra, skór i włosów owiec, skóry jagnięcej oraz koziej wełny i włosów, szczeciny, włosów końskiego, piór i puchu kur, kaczek, gęsi i innych ptaków

30.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się surowce ze skór, rogów i kopyt, jelit, futra, skór i włosów owiec, skóry jagnięcej oraz koziej wełny i włosów, szczeciny, włosów końskiego, piór i puchu kur, kaczek, gęsi i innych ptaków, a także inne surowce zwierzęce pozyskane ze zdrowych zwierząt (ptaków) wyhodowanych na terytorium kraju eksportującego, z gospodarstw oficjalnie wolnych od zwierzęcych chorób zakaźnych. Surowce powinny pochodzić z zakładów, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą.

(punkt 30.1 ze zmianami wniesionymi zgodnie z nakazem Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

30.2. Surowce powinny pochodzić z gospodarstw i terytoriów administracyjnych wolnych od zakaźnych chorób zwierząt (ptaków), w tym:

gąbczastej encefalopatii bydła (choroba szalonych krów) i trzęsawki owiec - zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

afrykańskiego pomoru świń, afrykańskiego pomoru koni, pomoru wielbłądów i pomoru bydła - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;

pryszczycy, ospy owiec i kóz - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg itp.);

wąglika - w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa.

30.3. Surowce ze skór, futra, skór i włosów owiec, skóry jagnięcej powinny być w całości przebadane na obecność wąglika. Ptasi puch i pierze powinny być przygotowane w kraju importującym według technologii, która gwarantuje zniszczenie zarazków chorób infekcyjnych (w tym zarazków rzekomego pomoru drobiu i grypy ptaków).

30.4. Surowce ze skór i futra powinny być odsortowane zgodnie z aktualnymi standardami kraju eksportującego i posiadać dokładne oznaczenie.

30.5. Surowce przeznaczone do transportu należy zapakować według rodzaju i metod konserwowania. Metody konserwowania powinny odpowiadać wymogom międzynarodowym i zapewniać bezpieczeństwo weterynaryjno-sanitarne eksportowanych surowców.

30.6. Wełna, kozie włosie, szczecina, końskie włosie, puch i pierze, których nie poddano w kraju eksportującym myciu na gorąco, kierowane jest do dalszej obróbki (mycia) w zakładach, które posiadają niezbędne do tego warunki weterynaryjno-sanitarne, przeszły kontrolę komisyjną (posiadają atest) regionalnych organów państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej i państwowej służby sanitarno-epidemiologicznej oraz otrzymały zgodę na taką działalność od głównego państwowego inspektoratu medycyny weterynaryjnej Ukrainy.

30.7. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

30.8. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii kraju producenta i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

30.9. Wwiezienie surowców na terytorium Ukrainy możliwe jest po otrzymaniu zgody lokalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

31. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę paszowej mączki rybnej

31.1. Do wwozu na teren Ukrainy dopuszcza się paszową mączkę rybną otrzymaną z surowców morskiego przemysłu rybnego i dostarczoną przez przedsiębiorstwa, które posiadają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie produkcji na eksport i znajdują się pod jej stałą kontrolą. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się paszową mączkę rybną przygotowaną przez zakłady znajdujące się na terenach uznanych za bezpieczne w zakresie występowania zwierzęcych chorób zakaźnych.

31.2. Paszowa mączka rybną powinna odpowiadać następującym wymaganiom weterynaryjno-sanitarnym::

- ogólne zanieczyszczenie bakteriologiczne -	nie więcej niż 500 tys. komórek bakteryjnych w 1 gramie;
- patogenna mikroflora, -	nie dopuszcza się;
w tym salmonella w 25 g -	nie dopuszcza się;
- pałeczki okrężnicy -	nie dopuszcza się;
- toksyny botulinowe -	nie dopuszcza się;
- nadtlenki -	nie więcej niż 0,1 % wg jodu;
- aldryna -	nie dopuszcza się;
- GCHG (suma izomerów) -	nie więcej niż 0,06 mg/kg;
- DDT (suma metabolitów) -	nie więcej niż 0,3 mg/kg;
- heptachlor -	nie dopuszcza się;
- ołów -	nie więcej niż 1,0 mg/kg;
- kadm -	nie więcej niż 0,2 mg/kg;
- rtęć -	nie więcej niż 0,6 mg/kg;

- arsen -	nie więcej niż 5,0 mg/kg;
- cez 134,137 -	nie więcej niż 600 bekereli;
- stront -	nie więcej niż 100 bekereli.

Paszowa mączka rybna powinna być otrzymana z ryb, które nie były karmione paszami zawierającymi surowce wyprodukowane z wykorzystaniem inżynierii genetycznej lub innych sposobów modyfikacji genetycznej.

(punkt 31.2 wg nakazu Państwowego Departamentu Medycyny Weterynaryjnej Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 r. nr 36)

31.3. Produkt powinien być poddany przez 30 minut obróbce termicznej w temperaturze nie niższej niż plus 80 stopni Celsjusza. Materiał opakowaniowy powinien być jednorazowy i spełniać wymogi sanitarno-higieniczne.

31.4. Środki transportu powinny być opracowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

31.5. Spełnienie warunków określonych w tych Wymogach powinno być w całości potwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii kraju producenta i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku ukraińskim.

31.6. Wwiezienie na terytorium Ukrainy paszowej mączki rybnej możliwe jest po otrzymaniu zgody lokalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej na granicy państwowej oraz w strefie obsługiwanego transportu.

32. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę gotowych pasz i dodatków paszowych pochodzenia zwierzęcego, w tym z drobiu i ryby

32.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się gotowe pasze i dodatki paszowe, przeznaczone do karmienia zwierząt, przygotowane w przedsiębiorstwach, które mają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie swoich produktów na eksport, i które znajdują się pod stałą kontrolą tej służby. Gotowe pasze i dodatki paszowe powinny być wytworzone ze świeżych substancji otrzymywanych ze zwierząt i ptaków z terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych zwierząt i ptaków, w tym: gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki owiec – zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

afrykańskiego pomoru świń, afrykańskiego pomoru koni, pomoru wielbłądów i pomoru bydła rogatego – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju; klasycznego pomoru świń, pryszczycy, ospy owiec i kóz oraz zakaźnej pleuropneumonii bydła – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa; wąglika, brucelozy, leptospirozy, choroby Aujeszky'ego, zakażeń bakteriami beztlenowymi - w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa.

- 32.2. Do wytwarzania pasz nie może być wykorzystywana wołowina, baranina, półprodukty i inne substancje wytwarzane z bydła, a także mączka mięsna i mięsno-kostna, otrzymana z krajów zagrożonych występowaniem gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki owiec.
- 32.3. Substancje użyte do przygotowania pasz powinny pochodzić z ubojni, ze zwierząt poddanych po uboju ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej, przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju-eksportera.
- 32.4. Substancje powinny być przetwarzane w temperaturze nie niższej niż +133° C (271,4° Fahrenheita), nie krócej niż 20 minut przy ciśnieniu 3 bary (42,824 funty na centymetr kwadratowy) albo przetwarzana w innym systemie termoobróbki, zatwierdzonym przez służby weterynaryjne i dającym gwarancję, że zostaną dotrzymane ustalone standardy mikrobiologiczne.
- 32.5. Pasze i dodatki paszowe nie mogą zawierać salmonelli, jadu kiełbasianego, mikroflory enteropatogennej i bakterii beztlenowych. Ogólna zawartość bakterii nie powinna przekraczać 500 tysięcy m kw. w 1 gramie, co powinno być potwierdzone w badaniach laboratoryjnych, poświadczonych odpowiednim zapisem w certyfikacie weterynaryjnym.
- 32.6. Pasze i dodatki paszowe w czasie transportu powinny być zapakowane w opakowania nie przepuszczające wilgoci.
- 32.7. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 32.8. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem dat badań laboratoryjnych.

- 32.9. Dostarczanie partii towaru powinno odbywać się po przeprowadzeniu badań próbek produktu w Państwowym Naukowo-Badawczym Instytucie Kontroli Preparatów Weterynaryjnych i Dodatków Paszowych (Lwów).
- 32.10. Wwóz na terytorium Ukrainy pasz i dodatków paszowych możliwy jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

33. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę gotowych pasz i dodatków paszowych pochodzenia zwierzęcego, w tym z drobiu i ryby

- 33.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się gotowe pasze i dodatki paszowe, przeznaczone do karmienia zwierząt, przygotowane w przedsiębiorstwach, które mają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie swoich produktów na eksport, i które znajdują się pod stałą kontrolą tej służby. Gotowe pasze i dodatki paszowe powinny być wytworzone ze świeżych substancji otrzymywanych ze zwierząt i ptaków z terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych zwierząt i ptaków, w tym:
- gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki owiec – zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;
- afrykańskiego pomoru świń, afrykańskiego pomoru koni, pomoru wielbłądów i pomoru bydła rogatego – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;
- klasycznego pomoru świń, pryszczycy, ospy owiec i kóz oraz zakaźnej pleuropneumonii bydła – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;
- wąglika, brucelozy, leptospirozy, choroby Aujeszky'ego, zakażeń bakteriami beztlenowymi - w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa.
- 33.2. Do wytwarzania pasz nie może być wykorzystywana wołowina, baranina, półprodukty i inne substancje wytwarzane z bydła, a także mączka mięsna i mięsno-kostna, otrzymana z krajów zagrożonych występowaniem gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki owiec.
- 33.3. Substancje użyte do przygotowania pasz powinny pochodzić z ubojni, ze zwierząt poddanych ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej po uboju, przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju-eksportera.
- 33.4. Substancje powinny być przetwarzane w temperaturze nie niższej niż +133° C (271,4° Fahrenheita), nie krócej niż 20 minut przy ciśnieniu 3 bary (42,824 funty na

centymetr kwadratowy) albo przetwarzana w innym systemie termooobróbki, zatwierdzonym przez służby weterynaryjne i dającym gwarancję, że zostaną dotrzymane ustalone standardy mikrobiologiczne.

- 33.5. Pasze i dodatki paszowe nie mogą zawierać salmonelli, jadu kiełbasianego, mikroflory enteropatogennej i bakterii beztlenowych. Ogólna zawartość bakterii nie powinna przekraczać 500 tysięcy m kw. w 1 gramie, co powinno być potwierdzone w badaniach laboratoryjnych, poświadczonych odpowiednim zapisem w certyfikacie weterynaryjnym.
- 33.6. Pasze i dodatki paszowe w czasie transportu powinny być zapakowane w opakowania nie przepuszczające wilgoci.
- 33.7. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 33.8. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem dat badań laboratoryjnych.
- 33.9. Dostarczanie partii towaru powinno odbywać się po przeprowadzeniu badań próbek produktu w Państwowym Naukowo-Badawczym Instytucie Kontroli Preparatów Weterynaryjnych i Dodatków Paszowych (Lwów).
- 33.10. Wwóz na terytorium Ukrainy pasz i dodatków paszowych możliwy jest po otrzymaniu pozwolenia Państwowego Departamentu Weterynarii.

34. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę pasz zwierzęcych pochodzenia roślinnego (ziarno paszowe, ziarno sojowe, wytloki arachidowe i sojowe)

- 34.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się pasze zwierzęce pochodzenia roślinnego, które przygotowano i dostarczono z terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych zwierząt, w tym:
afrykańskiego pomoru świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju;
pryszczycy, pomoru bydła rogatego, pomoru małych przeżuwaczy, afrykańskiego pomoru koni – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, obwód i t.p.).

- 34.2. Kupowane ziarno paszowe, ziarno sojowe, wytloki arachidowe i sojowe nie mogą być toksyczne dla zwierząt.
- 34.3. Kraj-eksporter musi potwierdzić, że w dostarczanych produktach zawartość ziarna z oznakami fuzariozy nie przekracza 1 %, a udział metali ciężkich, mykotoksyn i pestycydów nie przekracza norm międzynarodowych i ukraińskich.
- 34.4. Sumaryczna beta-aktywność nie powinna przewyższać 60 bekereli na jeden kilogram we wszystkich wymienionych produktach.
- 34.5. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 34.6. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych przepisach, powinno być ściśle zatwierdzone:
1. Oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą pasze, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii, który zatwierdza, że dane terytorium (kraj, stan, prowincja i t.p.) nie są zagrożone wymienionymi wyżej chorobami zakaźnymi.
 2. Certyfikatem jakości kraju, z którego pochodzą pasze, wydanym przez upoważniony organ kontrolny kraju-eksportera (inspekcja, laboratorium i t.p.), potwierdzającym, że poziom metali ciężkich, mykotoksyn, pestycydów, a także sumaryczna beta-aktywność nie przewyższa dopuszczalnych norm, ustalonych na Ukrainie.
- 34.7. Certyfikaty powinny być sporządzone w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim.
- 34.8. Wwóz na terytorium Ukrainy pasz pochodzenia roślinnego możliwy jest po otrzymaniu pozwolenia lokalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej i po przeprowadzeniu oględzin na granicy państwowej i w transporcie.

35. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę gotowych pasz dla kotów i psów

- 35.1. Do wwozu na Ukrainę dopuszcza się pasze, przeznaczone do karmienia zwierząt, przygotowane w przedsiębiorstwach, które mają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie swoich produktów na eksport, i które znajdują się pod stałą kontrolą tej służby. Pasje powinny być wytworzone ze świeżych substancji, pochodzących z terytoriów administracyjnych,

wolnych od chorób zakaźnych zwierząt i ptaków, w tym: gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki owiec – zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego Międzynarodowego Biura Epizootycznego;

afrykańskiego pomoru świń, afrykańskiego pomoru koni, pomoru wielbłądów i pomoru bydła rogatego – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie kraju; klasycznego pomoru świń, pryszczycy, ospy owiec i kóz oraz zakaźnej pleuropneumonii bydła, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

wąglika, brucelozy, leptospirozy, choroby Aujeszky'ego, zakażeń bakteriami beztlenowymi - w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa.

- 35.2. Do wytwarzania pasz nie może być wykorzystywana wołowina, baranina, półprodukty i inne substancje wytwarzane z bydła, a także mączka mięsna i mięsno-kostna, otrzymana z krajów zagrożonych występowaniem gąbczastej encefalopatii bydła i trzęsawki owiec.
- 35.3. Substancje użyte do przygotowania pasz powinny pochodzić z ubojni, ze zwierząt poddanych ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej po uboju, przeprowadzonej przez państwową służbę weterynaryjną kraju-eksportera.
- 35.4. Pasze nie mogą zawierać salmonelli, jadu kiełbasianego, mikroflory enteropatogennej i bakterii beztlenowych. Ogólna zawartość bakterii nie powinna przekraczać 500 tysięcy m kw. w 1 gramie, co powinno być potwierdzone w badaniach laboratoryjnych, poświadczonych odpowiednim zapisem w certyfikacie weterynaryjnym.
- 35.5. Substancje powinny być przetwarzane w temperaturze nie niższej niż +133° C (271,4° Fahrenheita), nie krócej niż 20 minut przy ciśnieniu 3 bary (42,824 funty na centymetr kwadratowy) albo przetwarzana w innym systemie termoobróbki, zatwierdzonym przez służby weterynaryjne i dającym gwarancję, że zostaną dotrzymane ustalone standardy mikrobiologiczne.
- 35.6. Materiał do opakowania powinien być wykorzystywany jednorazowo i odpowiadać wymogom sanitarnym i higienicznym.
- 35.7. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.
- 35.8. Spełnienie warunków, wymogów powinno być ściśle zatwierdzone oryginałem certyfikatu weterynaryjnego kraju, z którego pochodzą zwierzęta, podpisanym przez

państwowego lekarza weterynarii, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim, z zaznaczeniem dat, metod i wyników badań laboratoryjnych.

- 35.9. Dostarczanie partii towaru powinno odbywać się po przeprowadzeniu badań próbek produktu w Państwowym Naukowo-Badawczym Instytucie Kontroli Preparatów Weterynaryjnych i Dodatków Paszowych i otrzymaniu zaświadczenia o rejestracji.
- 35.10. Wwóz na terytorium Ukrainy pasz i dodatków paszowych możliwy jest po otrzymaniu pozwolenia lokalnych służb państwowej kontroli weterynaryjno-sanitarnej i po przeprowadzeniu oględzin na granicy państwowej i w transporcie.

36. Wymogi weterynaryjne dotyczące importu na Ukrainę miodu i produktów pszczelarskich

- 36.1. Do wwozu na terytorium Ukrainy dopuszcza się miód homogeniczny i produkty pszczelarskie, otrzymane od zdrowych pszczół z gospodarstw, oficjalnie wolnych od chorób zakaźnych, które mają pozwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostarczanie swoich produktów na eksport, i które znajdują się pod stałą kontrolą tej służby.
- 36.2. Miód i produkty pszczelarskie powinny być wytwarzane i dostarczane z gospodarstw i terytoriów administracyjnych, wolnych od chorób zakaźnych pszczół, w tym: gnilca amerykańskiego, gnilca europejskiego, warrotozy, egzotycznych chorób i szkodników (*Trophilaelaps* spp., gnilec).
Miód i produkty pszczelarskie powinny być zapakowane w opakowania, odpowiadające wymogom międzynarodowym.
- 36.3. Miód powinien odpowiadać następującym wymogom weterynaryjno-sanitarnym co do składu:
- chloramfenikol	–	nie więcej niż	0,3	miligrama/kilogram;
- nitrofurany	–	nie więcej niż	0,3	miligrama/kilogram;
- tetracyklina	–	nie więcej niż	25	miligramów/kilogram;
- chlorotetracyklina	–	nie więcej niż	35	miligramów/kilogram;
- sulfadiazyna	–	nie więcej niż	35	miligramów/kilogram;
- streptomycyna	–	nie więcej niż	25	miligramów/kilogram;
- deltametryna	–	nie więcej niż	10	miligramów/kilogram;
- GHCh i jego izomery	–	nie więcej niż	5	miligramów/kilogram;
- DDT i jego pochodne	–	nie więcej niż	5	miligramów/kilogram;

- heptachlor – nie więcej niż 5 miligramów/kilogram;
- PCB – nie więcej niż 5 miligramów/kilogram;
- karbofos – nie więcej niż 10 miligramów/kilogram;
- metofos – nie więcej niż 10 miligramów/kilogram;
- ołów – nie więcej niż 1 miligram/kilogram;
- kadm – nie więcej niż 21 miligram/kilogram;
- cez-137 – nie więcej niż 100 bekereli/kilogram;
- stront-90 – nie więcej niż 20 bekereli/kilogram.

36.4. Środki transportu powinny być dostosowane i przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

36.5. Spełnienie warunków, przedstawionych w niniejszych wymogach, powinno być ściśle zatwierdzone certyfikatem weterynaryjnym, podpisanym przez państwowego lekarza weterynarii z kraju, z którego pochodzą produkty, napisanym w języku kraju eksportującego i w języku ukraińskim.

(Wymogi uzupełniono rozdziałem 36 zgodnie z dekretem Państwowego Departamentu Weterynarii Ministerstwa Polityki Rolnej Ukrainy z dnia 25.04.2005 roku, numer 36)

**Kierownik Urzędu Państwowej
Inspekcji Weterynaryjnej**

M. W. Paciuk